73STE JAARGANG No. 9540 — VRIJDAG 10 FEBRUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

President Rotary International gast van Curacaose Rotarians

Mr. BAKER overhandigt sleutels van rijdende bioskoop

Willemstad. — In de Club Curacao, een van de oudste clubs van ons eiland, heeft gisteravond de overdracht plaats gehad van een zeer bizonder geschenk van de Rotary Curacao aan de bevolking van dit eiland. Het is een rijdende bioskoop die door de Rotary aan de bevolking wordt aangeboden ter gelegenheid van het gouden jubileum van de Rotary dat vorig jaar gevierd werd. De overdracht geschiedde door de President van de Rotary International, Mr. A.Z. Baker, die een uur tevoren met zijn echtgenote op Curacao gearriveerd was. De President, die een soort wereldreis heeft gemaakt naar alle distrikten van de Rotary clubs, arriveerde met de P.A.A. uit Venezuela. Hij werd op het vliegveld ontvangen door de heer F.J.J. Corver, de Voorzitter van de Rotary op Curacao, de heer Hubert Muskus, bestuurslid en de heer I.H. Capriles, oud-gouverneur van het distrikt E.

In de Club Curacao, welke club voor deze bijzondere avond aan Rotary was afgestaan, wachtte de President en zijn echtgenote een hartelijk onthaal. Een groot gezelschap Rotarians wachtte de hoge gast, die bijna een miljoen Rotarians over de hele wereld vertegenwoordigt, op. Ook Gouverneur Struycken was aanwezig, evenals de Gezaghebber van het Eiland Curacao, de heer M. P. Gorsira, en Gedeputeerde Morkos.

Nadat de President allen een hand had gegeven, werden de volksliederen van Nederland, Amerika en Venezuela gespeeld. De heer Corver sprak de President vervolgens toe. In zijn toespraak begon de spreker met te zeggen dat het een buitengewoon genoegen voor hem was om als President van de Rotary Curacao de hoge gast welkom te heten en de dank van het bestuur van zijn club aan de heer Baker over te brengen voor diens aanwezigheid. Spreker noemde het een privilege, dat de club op Curacao de President van Rotary International mocht ontvangen. „Wij weten," zo vervolgde de heer Corver zijn toespraak, „dat onze President en zijn echtgenote juist een lange reis achter de rug hebben op welke Australië, Nieuw Zeeland, Indonesië, Singapore, Malaya, Thayland, Hong Kong, China, de Philippijnen, Korea en Japan bezocht werden. Deze zesweekse reis is nu gevolgd door een bezoek aan Mexico, Nicaragua, Panama, Venezuela, Nederlandse Antillen, Sta. Domingo en Cuba", aldus de voorzitter van de Rotary Curacao. Spreker vertelde vervolgens hoe men op de gedachte gekomen was om deze rijdende bioskoop aan de bevolking ten geschenke te geven. Het is 'n idee van Jan Nieuwenhuis.

Vervolgens dankte spreker de fa. Moreno Brandao en Sons, de fa. El Globo, die resp. de auto en filmapparatuur tegen kostprijs hebben geleverd, mr. Lou Nederhorst die de body maakte, mr. Frank Chumaceiro voor diens hulp en mr. Thijsma die het schilderwerk verzorgde.

Hierna verzocht de heer Corver de heer Baker de sleutels van de bioskoop te willen overhandigen.

Interesse in werk Stichting

Met een korte toespraak, waarin de heer Baker waarderende woorden tot de Rotary Curacao richtte, droeg de President van Rotary International de prachtige auto aan de Voorzitter van de Stichting Volksontwikkeling, Dr. Pieron, over.

Dr. Pieron richtte zich hierna met enkele woorden tot de President en hij verklaarde dat het een eer voor hem was de mooie rijdende bioskoop, dit mooie geschenk in ontvangst te nemen.

Dr. Pieron verklaarde dat nu zo een grote groep vooraanstaande mensen hun interesse in het werk van de Stichting hebben getoond, dit een grote aansporing voor het bestuur zal zijn om met het werk voort te gaan met nog meer energie en enthousiasme.

Spreker zeide dat er steeds meer vraag naar hulp van de Stichting komt, vooral voor het opzetten van buurtverenigingen. Uit naam van de Curacaose bevolking dankte Dr. Pieron de Rotary voor dit mooie geschenk.

De heer Jan Nieuwenhuis nam nu het woord. Deze zeide dat de gift van de Rotary de „natural follow-up step" is van een groot programma dat in de toekomst zal worden uitgewerkt. Spreker ging wat dieper op de noodzakelijkheden voor een betere volksontwikkeling in en zeide dat de Stichting o.a. plannen heeft om filmen te maken over verschillende instellingen en sporten, met papiamentse tekst.

Nadat het keurig verzorgde koud buffet, dat door de KLM-kok Wierstra en zijn mensen was klaargemaakt, aangesproken was, werd de Curacao-film over het bezoek van Koningin Juliana en Prins Bernhard gedraaid. Dit was de eerste maal, dat een film officiëel op het doek van de rijdende bioskoop werd vertoond. Na de vertoning deelde de heer Hans Hermans mede, dat de voorzitter van het Prins Bernhard Fonds hem gemachtigd had mede te delen, dat deze instelling als begin om de rijdende bioskoop werkelijk rijdend te houden en ter bestrijding van de eerste onkosten besloten had om ƒ1000.— te schenken aan de Stichting.

Het middernachtelijk uur was inmiddels gepasseerd en de Rotary-President nam afscheid van zijn Rotarians, die hem volgens zijn zeggen zulk een warm onthaal en een onvergetelijke avond hebben bezorgd. Hedenochtend hebben de heer Baker en echtgenote hun reis weer voortgezet.

Prof. Fahrenfort naar Curacao

Willemstad. — Naar wij uit Suriname vernemen is het niet uitgesloten dat de Nederlandse Professor Fahrenfort onder auspiciën van het Comité tot Bevordering van de Wetenschappen en de Sticusa, binnenkort naar de Antillen zal komen voor het houden van een zestal voordrachten. Deze voordrachten hebben tot onderwerp de primitieve volken.

Naar wij bij navraag op Curaçao vernemen zal de Professor zeker naar Curaçao komen en wel in maart of april. Dr. Fahrenfort is oud-hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam in de Volkenkunde en schreef vele aardrijkskunde boekjes voor de scholen.

Programma carnaval 1956

VRIJDAG, 10 FEBRUARI

8.30 uur namiddag:
Installatie van de Prins in Club C.V.B. Ruiters vormen de koninklijke eregarde. Daarna bal tot 2 uur.

ZATERDAG, 11 FEBRUARI

4 uur namiddag:
Ontvangst bij de Heer Gezaghebber van het Eilandgebied Curacao met machtsoverdracht. Na afloop daarvan legt de Prins een beleefdheidsbezoek af bij Zijne Excellentie de Gouverneur van de Nederlandse Antillen.

5 uur namiddag:
De Prins doet een rondrit door de stad.
Route: Fort Amsterdam - Brug - Brionplein - Breedestraat (O) - Kortijnweg - Witteweg - Belvederestraat - L. B. Smithplein - Hoogstraat - Rouvilleweg - Brionplein - Brug - Heerenstraat - Madurostraat - Columbusstraat - Pietermaaiweg - Julianaplein Oranjestraat - Penstraat - Julianaplein - Abraham de Veerstraat - Ruyterkade - Handelskade - Breedestraat - Wilhelminaplein.

6 uur namiddag:
Traditionele jaarlijkse rede door de Prins op het Wilhelminaplein, waarna onthulling van een standbeeld. De Prins rijdt daarna naar zijn Residentie.

9 uur namiddag:
Prinsenbal in C.V.B. Na de opening van het Prinsenbal brengt de Prins een officieel bezoek aan diverse clubs.

ZONDAG, 12 FEBRUARI

3 uur namiddag:
Grote Carnavalsoptocht. (Deelnemers moeten om 2 uur op het terrein voor het Rifstadion aanwezig zijn).
Route: Van Slobbeweg - v. Eyck van Voorthuizenweg - Mundo Nobo - (Recreation Park) - Roodeweg - Breedestraat (O) - Brionplein - Brug - Breedestraat (P) - Pietermaaiweg - Julianaplein. Ontbinding van de stoet. Geen festiviteiten op het plein.

8 uur namiddag:
Wilhelminaplein. Opening Eerste Grote Pleinfeest.

9 uur namiddag:
Hofbal in de Residentie te Molenplein.

MAANDAG, 13 FEBRUARI

7.30 uur namiddag:
Prijsuitreiking van de optocht in de Residentie te Molenplein.

8.30 uur namiddag:
Tweede Pleinfeest op het Wilhelminaplein.

9 uur namiddag:
Attractiebal in C.V.B.

DINSDAG, 14 FEBRUARI

8 uur namiddag:
De Prins opent het Vastenavondpleinfeest.

8.30 uur namiddag:
Groot Vastenavondbal in de Residentie te Molenplein tot 1 [illegible] uur. Dan wordt de Prins door de Loge der Carnavalisten van de troon gestoten en als gevangene van zijn hofhouding naar het Wilhelminaplein overgebracht. Daar wordt het Standbeeld met de Prinselijke attributen verbrand ten teken dat het zevende Carnaval op Curacao ten einde is.

Hier een der rijen vaten rum in de loods op de Nieuwe Haven. Op deze foto zien wij nog slechts een gedeelte van de 893 vaten die hier zijn opgeslagen.

Zaak Jungschlaeger

Djakarta. — Met de zestiende zitting van de zaak Jungschlaeger is het getuigenverhoor ten einde gekomen.

Op 23 februari zal de officier van Justitie requisitoir houden.

Het proces begon op 17 januari 1955 en heeft dus ruim een jaar geduurd. In totaal werden 78 getuigen gehoord van wie 29 à charge, 38 à decharge en 11 deskundigen.

De beklaagde is reeds ruim twee jaren in voorarrest.

Poujadisten helpen belasting-weigeraars

Parijs. — Verscheidene personen zijn donderdag gewond bij treffen tussen bijna 200 aanhangers van Poujade en de politie in Becumaire.

Een deurwaarder had het meubilair van een electriciën, die zijn belasting niet had betaald, op een vrachtauto laten zetten. De Poujadisten hadden op een strategisch punt, dat de vrachtauto moest passeren, een barricade gemaakt. De auto werd bestormd en van zijn bougies ontdaan.

Nadat de deurwaarder en de politie na het gevecht zich hadden moeten terugtrekken, werd de auto in triomph door de Poujadisten naar het huis van de electricien teruggereden.

Amerik. marinevliegtuig in zee voor Venezolaanse kust gevonden

San Juan. — De Amerikaanse Marine heeft bekend gemaakt dat een vermist patrouille vliegtuig van het type Neptune in zee op 30 kilometer afstand van de Venezolaans kust is gevonden. Er zijn geen slachtoffers. Het vliegtuig was op weg van zijn basis in Maryland naar de Zuidpool waar het zou deelnemen aan het opsporen van een sinds 3 februari vermist Amerikaans vliegtuig.

De woningbouw in Nederland

's Gravenhage. — In 1955 zijn 60.819 woningen gereed gekomen tegen 64.487 in 1954. Tot en met december 1955 zijn sedert de bevrijding 439.877 woningen in Nederland gebouwd, waarvan 16.759 als duplexwoningen zijn ingericht. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek is in 1955 begonnen aan de bouw van 76.430 woningen tegen 61.254 in 61.254 in 1954. Eind 1955 waren 76.122 woningen in uitvoering; eind 1954: 60.709.

Het moment waarop A. Z. Baker, President Rotary International de sleutels van de rijdende bioskoop die de Rotary Curaçao de Stichting Volksontwikkeling schonk, aan de Voorzitter van deze Stichting, Dr. Pieron overhandigt. Deze overdradracht vond gisteravond in de Club Curaçao plaats. In het midden: de President van de Rotary Curaçao, de heer F. J. J. Corver.

Prof. OZINGA in Cultuurcentrum over :

Stadsontwikkeling en vestingwerken van Willemstad

Willemstad. — Gisteravond sprak in een niet geheelgevulde, maar zeer belangstellenden zaal van het Cultuurcentrum Professor Dr. M. D. Ozinga. De professor werd door de voorzitter van het Cultureel Centrum Curaçao, de Heer J. W. Bennebroek Gravenhorst, ingeleid, die erop wees hoe wij deze hulp uit Nederland bij het in standhouden en restaureren van onze landhuizen moeten waarderen.

Vervolgens gaf de Professor aan de aanwezigen, aan de hand van lantaarnplaatjes, een beeld van de ontwikkeling van Willemstad. Het is de Professor gelukt gegevens te verzamelen, die ons aantonen dat de allereerste plantages hebben toebehoord **aan een Dominee Verwijl, terwijl de daarna bijgekomen landhuizen eigendom waren van renteniers en personen** die bij de Compagnie werkten of hebben gewerkt. Merkwaardig dus, dat er nooit echte landbouwers, dus boeren, de plantages hebben beheerd.

De stadsbouw en uitbreiding, die aanvankelijk slechts aan de Pundazijde plaats vond, was steeds geconcentreerd om het Waterfort of om een van een talrijke plannen tot versteviging van dit fort. De genie-officieren moesten namelijk steeds rekening houden met het feit, dat het eiland aan alle kanten open lag en een inval dus op ieder plek van Curaçao kon plaatsvinden. Het ligt dus voor de hand dat **er plannen bestonden om de verdediging geconcentreerd te houden om het** oude Waterfort, dus om de stad, terwijl (plan gouverneur J. van Collen ± 1715) weer andere genie-officieren een goedkope en tegelijkertijd doelmatige verdediging het inrichten van lichte bastions langs de verschillende baaien achtten.

Maar dat de verdediging de Compagnie zeer zeker ter harte ging blijkt wel uit het feit, dat in 1735 de Compagnie naar Curaçao zond ter vernieuwing van de vestingwerken en voor het opstellen van een nieuw verdedigingsplan de kapitein ter Zee Cornelis Schrijver en de ingenieur G. C. Esdré.

Maar ook de burgerij, die voornamelijk uit kooplieden bestond, had zijn plannen en belangen, welke laatste soms, volgens hen, zo in het gedrang kwamen door besluiteloosheid van officieren om een bepaald fortenplan door te zetten, dat zij zelf maar langs Pietermaai een lijnrechte fortmuur plaatsten.

Met weemoed

Na de pauze gaf de professor een beeld van het Curaçao van 1910, en met weemoed zag menigeen de oude gebouwen met gaanderijen die eens in de stad hadden gestaan. De professor kon niet nalaten langs zijn neus weg een berisping toe te dienen vanwege de roekeloosheid waarmee dikwijls bij de stadsbouw te werk is gegaan. En Curaçao heeft een volkomen eigen stadsbouw, bewees de professor aan de hand van zijn slides. Deze oude vestingstad is voor iedere tourist een bijzondere plek in de Caraibische Zee. De Professor eindigde zijn lezing met erop te wijzen, dat het de hoogste tijd is, dat men gaat inzien, dat het nutteloze afbreken van gebouwen voor modernere van generlei allure geen zin heeft.

Na afloop bedankte de heer Gravenhorst Professor Ozinga voor zijn boeiende lezing en hoopte inderdaad ook, dat men langzamerhand het belang van het instandhouden van onze stad gaat inzien. Onder de aanwezigen zagen wij Zijne Excellentie de Gouverneur, de heer R. Beaujon namens de Gezaghebber, en talrijke vooraanstaanden uit onze gemeenschap.

★★★ Economie in evenwicht

Uit het jaarverslag van de Curacaose Kamer van Koophandel is op te maken, dat het handelsverkeer in het afgelopen jaar ongeveer gelijk was aan dat van 1954. De totale invoer van goederen bestemd voor de handel liep weliswaar iets terug. Doch van de algemene economische toestand kan gezegd worden, dat deze zich in het voorbije jaar op een gunstig peil handhaafde.

Dit prettig geluid was door velen wellicht niet verwacht. Na de min of meer neergaande tendenz, die uit de beide vorige jaarverslagen van de Kamer van Koophandel sprak, had men op een verdere teruggang naar „meer normale toestanden" na de „boom"-tijd gerekend.

Uit de cijfers van het voorbije jaar blijkt wel, dat de economische situatie zich van lieverlede begint te stabiliseren, en reeds volledig van de terugkeer van normale en evenwichtige economische omstandigheden gsproken kan worden.

Dit neemt inmiddels niet weg, dat de economie der Nederlandse Antillen kwetsbaar blijft. Eerstens is zij voor het allergrootste deel afhankelijk van één industrie, hetgeen een groot nadeel is, omdat er daardoor zo goed als geen uitwijkmogelijkheden bestaan en het land zich bij een veranderde situatie niet met de inkomsten van andere min of meer gelijkwaardige groot-industrieën kan schadeloos stellen.

Een van deze „industrieën" zou het tourisme kunnen zijn, dat zich de laatste jaren van lieverlede ontwikkelt en waarvan na de ingebruikname van het hotel „El Curacao" verwacht mag worden, dat het een nog grotere vlucht zal nemen. Het blijft echter steeds een tamelijk onzekere faktor in de Antilliaanse (lees: Curacaose) economie, omdat tourisme nu eenmaal altijd afhankelijk is van de „mode" en deze mode op een gegeven ogenblik kan veranderen ten nadele van het land of de streek, die er tot nu toe van heeft geprofiteerd.

Bij deze losse gedachten past wellicht ook een bezinning op de gevolgen van de voorgenomen verhoging der invoerrechten, waarover wij reeds eerder schreven. Deze verhoging houdt niet alleen een gevaar voor het tourisme in, maar gaat ook ontegenzeggelijk de kosten van levensonderhoud verhogen, waardoor de welvaart een neergaande tendenz krijgt. Dat dit gevaren inhoudt voor een economie, die thans bezig is, zich te stabiliseren, is zonder meer duidelijk. Wij zien de economische toestand van deze eilanden als op een weegschaal, die zeer scherp luistert en door het minste of geringste kan doorslaan naar een zijde, die niet in het voordeel van de Antillen is. Het moet thans de zorg zijn van hen, die de leiding van de economische bedrijvigheid hebben, zo zorgvuldig mogelijk toe te zien, dat het bereikte evenwicht niet onnodig verstoord wordt.

De machine waarmee de flessen met Ron Pampero worden ingevuld, in de loods op de Nieuwe Haven, waar voorlopig de Industrias Antilliano Pampero is gevestigd.

Industrias Antilliano Pampero gaat (in havenloods) starten

Bijna 900 vaten rum liggen gereed om gebottled te worden

Willemstad, Zoals wij gisteren berichtten zal de Industrias Pampero zondagmorgen een receptie houden voor autoriteiten, gevolgd door een ontvangst van de handelaren, ter gelegenheid van de ingebruikname van de rumfabriek van de I.A.P., die voorlopig in de loods van de Nieuwe Haven een onderdak heeft gevonden. Niet alleen is dit de eerste fabriek in de zg. Vrije Zone, doch het zal tevens de eerste belangrijke bron van inkomsten van de Nieuwe Haven zijn.

De Industrias Antilliano Pampero, die slechts enkele maanden geleden werd opgericht naar aanleiding van een bezoek aan Venezuela van de Statenvoorzitter Juancho Yrausquin, die het machtige Pampero-concern aldaar voor de Antillen wist te interesseren, zal voorlopig in het achterste gedeelte van de lange loods op de Nieuwe Haven gaan werken. Intussen is men bezig met de plannen voor een eigen fabriek, die eveneens in de Vrije Zone wordt gebouwd, doch die veel groter zal worden dan de huidige ruimte.

Want de Industrias Antilliano Pampero zal zich op Curacao niet alleen gaan bezig houden met het bottelen van rum, doch ook wijnen en likeuren zullen binnenkort worden aangevoerd om hier in flessen te worden gedaan.

Verder zal er een grote aanvoer van juice kunnen worden verwacht. Immers, de machtige Pampero-fabrieken in Venezuela maken zowat van alles.

Wij hebben gistermiddag een kijkje genomen in de grote loods waarin nu de Industrias Antilliano Pampero gevestigd is. Reeds bij het binnentreden van de afgesloten ruimte waarin de vaten rum staan opgeslagen, krijgt men een idee van wat in dit bedrijf omgaat. Bij navraag bleek dat hier maar liefst 893 vaten met de beste soorten Pamperorum bewaard worden. In de „werkruimte" staat een bottel-machine. Een enorm groot vat met leidingen naar het apparaat waarmede de kostbare drank in de flessen wordt gedaan. De zoete lucht van rum, dat reeds in enkele monsterflessen was gedaan, hing in de ruimte.

Het was de heer Ruben Yrausquin, de president van de Industrias Antilliano Pampero, die ons het een en ander vertelde en ook de machine liet zien.

Verder was aanwezig de Directeur-Gerente van de I.A.P., de heer Paco Sanchez. Er werkt nog niet veel personeel in de fabriek, doch dit wordt de komende dagen uitgebreid.

1955 was voor OPENBARE WERKEN een jaar van bijzondere bedrijvigheid

Door tekort aan technisch personeel kwamen verschillende werken niet of niet geheel tot uitvoering

Willemstad. — Ook het jaar 1955 heeft zich gekenmerkt als een jaar van bijzondere bedrijvigheid in alle onderdelen van de Dienst Openbare Werken, aldus het jaarverslag van Kamer van Koophandel te Curacao. In de loop van het verslagjaar verbeterde de personeelsbezetting enigszins, wat de technisch onderlegde ambtenaren betreft, echter niet zodanig dat de steeds groeiende hoeveelheid werk volgens alle eisen kon worden verzet. Ook nu weer was dit tekort oorzaak dat verschillende werken waarvoor gelden op de begroting waren uitgetrokken niet of niet geheel tot uitvoering kwamen.

In het verslagjaar werd een aanvang gemaakt met de inventarisatie, waarna codelijsten worden ontworpen ter verdere vastlegging van de in de Magazijnen van Openbare Werken aanwezige goederen.

Ook werd het rapport van het Bureau voor bedrijfsorganisatie van Prof. Berenschot ontvangen.

Door de in 1954 ingestelde Commissie ter bestudering van de vraagstukken verband houdende met de wegaanleg in particuliere verkavelingsplannen is een voorstel, hetwelk nagenoeg gereed is, opgemaakt.

Ook dit jaar heeft aan de Wegenafdeling hoge eisen gesteld. Het programma aanleg en onderhoud van wegen en rioleringen, benevens de vele terrein- en asphaltwerken voor scholen, overige overheidsinstanties en particulieren was dermate overladen, dat het besluit genomen moest worden, voor de omvangrijke werken op de Dr Albert Plesman Luchthaven, aannemers in te schakelen. Bovendien moest deze Afdeling in verband met het Koninklijk Bezoek van 18 t/m 21 oktober 1955 enkele werken, zoals o.a. de rotonde Autonomiemonument, benevens de voorbereidingen, zoals aanbrengen versieringen, afzettingen e.d., binnen enige weken geforceerd gereed maken.

Tenslotte bracht de ongekend hevige en langdurige regenperiode tijdens het laatste kwartaal (orkaan Janet) zijn bijzondere problemen mee, n.l. in het tweede en derde district waar de onverharde wegen begaanbaar dienden te worden gehouden. Reeds in het jaar 1954 na de orkaan "Hazel" werd naar voren gebracht het grote belang om meer aandacht te besteden aan de afwateringswerken en o.a. de grote rooien van een duurzame bekleding te voorzien.

De oplevering van de startbaan op Bonaire, welk werk onder leiding stond van technische ambtenaren van deze Dienst, geschiedde op 4 juni 1955.

Het jaar 1955 heeft zich wederom gekenmerkt als een jaar van uitzonderlijke activiteit bij de Gebouwenafdeling. Deze afdeling heeft nog steeds te kampen met onvoldoende krachten.

Het aantal arbeiders in dienst op 31 december 1955 bedroeg, verdeeld in:

losse arbeiders	805
gouvernementswerklieden	184
totaal:	989

tegen 1033 eind 1954.

In verband met de inwerkingtreding van de nieuwe loonregeling (A.B. 1955 no. 13) vonden diverse inpassingen in loonschalen plaats. Bovendien werd met ingang van 1 mei 1955 de kindertoelage van f. 1.— gebracht op f. 2,50.

In de loop van het verslagjaar werd de Ziekteregeling 1936 gewijzigd van 10 weken tot 52 weken. Deze wijziging bracht meerdere uitgaven met zich mede.

De nieuwe Bouwverordening betreffende het bouwen van de volkshuisvesting voor het Eilandgebied Curaçao kwam in ontwerpvorm gereed.

Gedurende het jaar 1955 werden 21 openbare aanbestedingen gehouden tegen 38 in 1954. Deze aanbestedingen betroffen 11 tegen 23 scholenbouw en de overige werken voor Eiland, Land en Marine Nederlandse Antillen.

In het verslagjaar werd een aanvang gemaakt met de bouw van 73 volkswoningen op Steenrijk.

De eerste steenlegging voor de bouw van het Hotel "El Curaçao" en het "Marien Biologisch Station" geschiedde in oktober 1955 door Z.K.H. Prins Bernhard, terwijl op 2 december 1955 door de wnd Voorzitter der Staten van de Nederlandse Antillen voor de bouw van het Venezolaans Consulaat de eerste steen werd gelegd.

De belangrijkste verbouwing door de Afdeling Onderhoud uitgevoerd, betrof het perceel Scharlooweg 35 tot Bestuurskantoor. Voor een groot gedeelte werden de kantoorruimten van airconditioning-apparaten voorzien. Door het nog tijdig aankomen van de benodigde materialen, o.a. het meubilair, kon het gebouw medio december worden betrokken.

Buiten de normale opdrachten werd i.v.m. het Koninklijk Bezoek deze afdeling met de uitvoering van de werkzaamheden voor de feestversiering belast. Een gevolg van deze extra opdracht betekende dat ongeveer vier weken iedere avond tot omstreeks 10 uur overwerk moest worden verricht.

In dit verslagjaar word een aanvang gemaakt met de verbouwing van het Hoofdkantoor van Openbare Werken.

Afdeling Waterbouw

Voor de Afdeling Gebouwen werden in het verslagjaar de ontwerpen en tekeningen van de staal- en betonconstructies gemaakt. De volgende staalskeletten werden ontworpen: staalskelet Landssecretarie (later gewijzigd in beton); kantoor Raad van Ministers; Stafgebouw Marine; Neutrale Nijverheidsschool; School Suffisant.

Met een van de N.V. C.P.I.M. geleend diepsondeerapparaat worden sonderingen uitgevoerd voor de Neutrale Nijverheidsschool, het Marien Biologisch Station en de R.K. Meisjesschool te Groot Kwartier.

Dank zij dit grondonderzoek werd een belangrijke besparing op de kosten van de fundaties mogelijk.

Voor het Autonomiemonument werden de stabiliteitsberekeningen gemaakt en het ontwerp van de benodigde bewapening.

Door de hevige deining uit Zuidelijke richting ten gevolge van de orkaan "Janet" werd ernstige schade aangericht aan de wegverhardingen van het Brionplein, de Rouvilleweg en het Gouvernementsplein, doordat de damwanden langs de St. Annabaai volkomen zijn vergaan. De aangerichte schade werd door de Afdeling Wegen en Riolering provisorisch hersteld.

Verbetering Haveningang

Voor wat betreft de werken ter verbetering van de haveningang, werd studie gemaakt van de golfhoogte die bepalend is voor de constructie van het havenhoofd. Bij gebrek aan waarnemingen betreffende de golfhoogte was het eveneens noodzakelijk een studie te maken van het verband tussen de optredende windsnelheden en daardoor opgewekte golven in het Caraibisch gebied. Het resultaat is vastgelegd in een intern rapport.

Inzake de keuze van de dwarsdoorsnede van het havenhoofd is een vergelijkende studie opgezet.

Voor de afdeling Bouw- en Woningtoezicht werden berekeningen en tekeningen van ingediende beton- en staalconstructies gecontroleerd.

Bouw- en Woningtoezicht

Gedurende het verslagjaar werden 830 (1954: 869) aanvragen voor een bouwvergunning behandeld, waarvan 670 (1954: 634) aanstonds werden goedgekeurd en verleend, terwijl in 20 gevallen de bouwvergunning werd geweigerd.

Aan het einde van het verslagjaar waren nog 108 gereedgemaakte bouwvergunningen niet afgehaald. In de loop van het jaar kwamen 444 bouwwerken gereed. Hierbij waren 198 nieuwe stenen woningen en 19 houten. Voorts werden uitgevoerd 100 verbouwingen aan bestaande woningen, 68 nieuwe gebouwen en 59 verbouwingen aan bestaande gebouwen geen woning zijnde. In 19 gevallen werden eigenaars schriftelijk gewezen op de slechte toestand van hun gebouwen en werd hun verzocht maatregelen te nemen. Bovendien moest in 29 gevallen tot bouwvalligheidsverklaring worden overgegaan.

Ter beteugeling van clandestiene bouw op zater- en zondagen welke bouw meestal in strijd met de bepalingen van de Bouw- en Woningverordening geschiedt, werd ook op die dagen controle ingesteld.

De Commissie tot Behoud van Stadsschoon kwam 12 maal bijeen.

Dr. Albert Plesman Luchthaven

De in 1954 door de Van der Kwast Constructie Mij. aangevangen werkzaamheden aan het betonnen platform voor de hangars B en C, werden in het begin van 1955 beëindigd ten genoege van de Directie. Aansluitend aan de betonconstructies werden de nodige asfalteringswerkzaamheden uitgevoerd.

De in 1954 aangevangen werkzaamheden aan de Oostelijke taxibaan en platform voor het Stationsgebouw werd beëindigd. In totaal werd 17.500 M2 vernieuwd. De riolering vanaf het Stationsgebouw naar zee werd geheel vernieuwd.

Begroeiing op de landingsstrip (naast de verharde baan) werd verwijderd, voorts werden enkele kleine reparaties uitgevoerd aan de oude taxibaan.

In verband met het overladen programma van deze afdeling voor de wegenaanleg werd besloten de voor 1955 op de Dr Albert Plesman Luchthaven geprojecteerde werken (vernieuwen gedeelte taxibaan West, vernieuwen parkeerplatform voor het Stationsgebouw, aansluiten Oostelijke taxibaan aan betonnen platform voor hangars en vernieuwen afrastering rondom het luchthaventerrein) niet in eigen beheer uit te voeren doch hiervoor aannemers in te schakelen.

De hiervoor benodigde bestekken en tekeningen zijn vrijwel geheel voltooid, zodat begin 1956 tot aanbesteding kan worden overgegaan. Bestekken en tekeningen zijn zodanig uitgevoerd, dat ook de voor 1956 geprojecteerde werken (verlenging startbaan met 400 meter en profileren en afwerken van terreinen en waterafvoeren) hierin zijn opgenomen en dus zonodig gelijktijdig met de voor 1955 geprojecteerde werken kunnen worden uitgevoerd.

Waterafvoeren

De aanleg van een ruime, van een goede bekleding voorziene rooi over het terrein van de Neutrale H.B.S. en aangrenzende bloemkwekerij heeft tengevolge gehad, dat gedurende het laatste kwartaal 1955 minstens 4 keer een herhaling van het overstromen van de school (zoals bij "Hazel") is voorkomen.

Nog steeds wordt op een beslissing gewacht inzake het verbeteren en bekleden van verdere belangrijke waterafvoeren.

In de plannen voor de in uitvoering zijnde aanleg 2de rijbaan Schottegatweg zijn o.m. opgenomen een belangrijke verruiming van de duiker! bij de Wilhelminalaan (reeds gedeeltelijk uitgevoerd door de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst) en het maken van een grote duiker onder de Schottegatweg ter hoogte van de Guaranieweg met aansluitende afvoeren over het terrein van de Landsradiodienst en de N.V. Curaçaose Petroleum Industrie Maatschappij.

Onder de Rijkseenheidsboulevard werd in record tempo een noodduiker gelegd door de N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst in samenwerking met de afdeling Wegen en Rioleringen. Na voltooiing van de duiker was in 4 dagen het waterpeil in het Schottegat gelijk aan het peil van het z.g. "binnenmeer", hetwelk voordien door de hevige regens ± 50 cM hoger was. Dit hoge peil veroorzaakte o.m. op Salinja grote moeilijkheden, daar het "binnenmeer" niet meer in staat was bij een hevige regenbui van enige importantie het afvloeiende water op te nemen.

De regenperiode van het laatste kwartaal 1955 heeft op verschillende plaatsen, met name in het tweede en derde district belangrijke aanwijzingen gegeven t.a.v. de uitbreiding en verbeteren van het aanwezige duiker- en rooienstelsel.

Electrotechnisch Bureau

Voor een groot aantal Gouvernementsgebouwen en- instellingen werden electrische installaties ontworpen, begroot en uitgevoerd.

In totaal werden 491 werkorders uitgeschreven voor het uitvoeren van verschillende projecten, alsmede voor een groot aantal vernieuwingen en reparaties van electrische installaties enz. en diverse andere werken. Voortdurend toezicht werd gehouden op bovengenoemde werkzaamheden, die een totaalbedrag van f. 116.078,— omvatten (voor zover in het verslagjaar gereedgekomen).

Op airconditioninggebied dient vermelding: de aanleg van de airconditioningsinstallatie in het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35.

Speciale vermelding dient te worden gemaakt van de aanleg van de vliegveldverlichting op Bonaire, hetgeen in een zeer snel tempo werd uitgevoerd en van het aanbrengen van speciale illuminatie van Gouvernementsgebouwen en openbare wegen, straten en pleinen in verband met het bezoek van H.M. de Koningin in de maand oktober.

Tenslotte zij nog opgemerkt, dat de volgende doorlopende onderhoudswerkopdrachten werden uitgevoerd gedurende het verslagjaar:

Electrische installaties: Stationsgebouw en Dr A. Plesman Luchthaven. Steenbrekersbedrijf Hato. Postkantoor en lift Douanegebouw.

Airconditioning installaties: Tabuleerafdeling en Filmotheek Cultuurcentrum.

Verkeersinstallaties.

KNSM bracht vorig jaar 30% meer lading naar Curacao dan in 1954

Willemstad. - De import uit Nederland per KNSM liep in 1955 wederom sterk op. De navolgende cijfers geven aan de hoeveelheid lading in tonnen van 1000 kilo's, die van Nederland naar Curacao werd vervoerd:

1949	21.640	
1950	26.730	
1951	55.600	(incl. 13.251 zand en grint)
1952	39.500	
1953	42.700	
1954	29.050	
1955	45.500	(incl. 3.000 grint)

Het aantal aanlopen van KNSM-schepen bleef op ongeveer hetzelfde peil:

1949	372
1950	341
1951	286
1952	292
1953	276
1954	259
1955	276

De totaal voor Curacao zelf bestemde lading, aangebracht door de KNSM, ging in vergelijking tot 1954 ruim 30 % omhoog. Onderstaande cijfers, waarin inbegrepen de invoer van Holland, geven zulks aan:

1949	77.000	ton van 1.000 kilo's
1950	79.000	,, ,, ,, ,,
1951	103.200	,, ,, ,, ,,
1952	88.000	,, ,, ,, ,,
1953	86.700	,, ,, ,, ,,
1954	69.500	,, ,, ,, ,,
1955	91.310	,, ,, ,, ,,

Uit onderstaande cijfers blijkt dat de ruim 21.000 ton hogere invoer van lading, per KNSM, voor Curacao zelf grotendeels toe te schrijven is aan meerdere import van materialen, etc. voor de CPIM, hoewel ook de hoeveelheid stadslading opliep:

	CPIM lading 1954	CPIM lading 1955	Stadslading 1954	Stadslading 1595
U.S. Atlantic	633	796	12883	13907
U.S. Gulf	9331	7220	9375	8679
Europa	7884	24663	25943	32238
	17848	32679	48201	54824

Lading hier gelost voor overscheping liep wederom belangrijk terug:

1949	21.000	ton van 1.000 kilo's
1950	22.000	,, ,, ,, ,,
1951	18.700	,, ,, ,, ,,
1952	15.200	,, ,, ,, ,,
1953	14.700	,, ,, ,, ,,
1954	15.300	,, ,, ,, ,,
1955	9.170	,, ,, ,, ,,

Gedurende het verslagjaar werd het laatste kustschip dat nog in de Caribbean was gestationneerd, de „Ino", teruggetrokken. Enerzijds moest hiertoe worden overgegaan omdat, bij steeds stijgende haven- en aanverwante kosten, een lonende exploitatie onmogelijk was, anderzijds omdat het Gouvernement inmiddels de „Antilia" in de vaart had gebracht voor de verbinding met de Bovenwinden.

In september 1955 werd, in verband met vermeerderd lading aanbod, overgegaan tot een uitbreiding van de dienst vanuit Gulf havens naar het Caraibisch gebied: de frequentie van 2 afvaarten per 14 dagen werd opgevoerd tot 3 afvaarten.

In oktober 1955 werd besloten tot het openen van een nieuwe dienst uit de Zuid Atlantische Staten van de Verenigde Staten naar Caraibische havens. Toenemende industrialisatie van deze Zuid Atlantische Staten deed de noodzaak van een rechtstreekse scheepvaartverbinding met deze gebieden voelbaar worden. Voorlopig werd de dienst begonnen met vier-wekelijkse afvaarten van Charleston, Savannah en Jacksonville. m

In de loop van 1955 werd de KNSM-vloot uitgebreid met 7 nieuwe schepen, waarvan 5 in de transatlantische diensten konden worden ingedeeld, met als gevolg een verdere verbetering van deze diensten. Deze 5 schepen zijn van het type „Charis" en „Jason", vrachtschepen met moderne, ruime accommidatie voor 12 passagiers.

Aan het eind van 1955 waren nog in bestelling: 2 nieuwe passagiersschepen voor de dienst tussen Europa en de Nederlandse Antillen (op te leveren in 1957), 4 schepen van het „Jason"-type, 2 schepen van het „Charis"-type en 2 van het „Alcetas"-type (bestemd voor de Europese diensten).

(Jaarverslag K.v.K.)

Met pistool bedreigd

Willemstad. — Bij de recherche deed de vrouw S aangifte dat ze door haar man met een pistool was bedreigd. Bij onderzoek bleek het een namaakpistool te zijn.

De straatdienst maakte gisteren 3 P.V's en verleende 7 maal assistentie. De Mobiele Brigade maakte gisteren 14 P.V's, en 10 maal assistentie.

AGENDA

WEST-END
"Blackboard Jungle"; 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
"Cattle Queen of Montana"; 19.00 en 21.00 uur.
ROXY
"Love is a many-splendored thing"; 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE
"Zondige Levens"; 20.00 uur
REX
"The Cimarron Kid"; 20.00 uur
ROYAL
"Old Overland Trail"; 20.00 uur
SUFFISANT THEATER
"El Matrimonio"; 20.00 uur.

Verleende geen voorrang

Willemstad. — Gisteren had een ernstige aanrijding plaats tussen een watertruck en een personenauto. De oorzaak ligt in het feit dat de bestuurder van de water truck geen voorrang verleende aan de personenauto, die van rechts kwam. Een enorme klap en f. 2000,— schade was het gevolg.

Werd gewurgd

Willemstad. — Aan de Brionplein kwam de vrouw ... ren dat haar concubine, ... haar een klap in het gezicht ... en gewurgd had, daarna ... kledingstukken van de ... scheurde ze aan flarden.

In de „kibbutz" zijn generaal en landarbeider gelijk

Landbouwgemeenschappen ontginnen Israëls woestijngebied

Geïmporteerd melkvee in een landbouwnederzetting ergens in Israël. Behalve de kibbutz, waar grond en kapitaal aan de gemeenschap der leden behoren, vindt men in Israël ook particulier grondbezit. Dit laatste wordt door de regering gestimuleerd.

BEITH HA'EMEQ.

In Israël was onlangs een generaal die, voordat hij generaal werd, lid was van een „kibbutz". Op zekere dag vond deze generaal een brief op zijn bureau van deze kibbutz, waarin hem verzocht werd onmiddellijk terug te komen, omdat men hem daar nodig had. Deze generaal heeft toen onmiddellijk zijn verguld jasje aan de militaire kapstok gehangen en ging terug naar de binnenlanden van de Negev, waar hij nu weer achter de ploeg loopt. In Israël heeft men op het ogenblik ook een minister van Oorlog. Ook deze minister van Oorlog is lid van een kibbutz. Alhoewel het nog niet voorgekomen is, dat deze minister een dergelijk schrijven op zijn bureau vond, zal ook hij, in zo'n geval, onmiddellijk zijn ontslag aanbieden en weer tomaten gaan plukken in West-Galilea. Dit is niet alleen een staaltje democratie; dit is een duidelijk bewijs van het saamhorigheidsbesef, waaraan een lid van een kibbutz nooit meer ontkomt. Want hier, in Israël, is geen onderscheid tussen een minister van Oorlog en een tomatenplukker in West-Galilea. Zijn capaciteiten hebben hem toevallig minister gemaakt; de nood zal hem morgen weer landarbeider maken. En niemand die voor de minister of generaal, wanneer hij in de kibbutz komt, zijn hoed zal afnemen.

Kinderen worden opgevoed buiten ouderlijk milieu

De geschiedenis van de kibbutz gaat terug tot 1909, toen een aantal immigranten geen kans zagen zich in het leven te houden. Zij besloten toen om onsveer aan de oevers van het meer van Tiberias een landbouwnederzetting te stichten, waar zij gezamenlijk zouden werken; gezamenlijk de verantwoording zouden dragen; gezamenlijk de opbrengst zouden beheren en gezamenlijk aankopen zouden doen. Het persoonlijk bezit werd afgeschaft en er werd voor de geleverde arbeid geen weekloon uitbetaald. Men werd kortweg aandeelhouder in deze „kibbutz" en men bezat niets en alles.

Het aantal kibbutziem bedraagt op het ogenblik ongeveer 220 en daarin wonen 96.100 leden in totaal. Men beweert, dat zij de ruggegraat van Israël zijn, maar men kan dit betwijfelen, eenvoudig, omdat de persoonlijke eerzucht van de mens, nadat de jaren van idealisme zijn overgegaan in die van meer bezonken en gematigde politiek, geen ruimte meer overlaat voor een dergelijke collectieve geest als in de kibbutz heerst. Dit bewijs is trouwens al geleverd, want de Israëlische regering stimuleert op het ogenblik meer het stichten van particuliere nederzettingen, waarbij 't persoonlijk winstbejag en het persoonlijk bezit de werkijver en het enthousiasme kunnen bevorderen. Niettemin zijn de kibbutzien op het ogenblik nog het meest vertegenwoordigd in de rij van de verschillende landbouwnederzettingen. Zij zijn ook het meest vreemdsoortig instrument om de „terugkeer naar de grond" waarnaar de Joden streven, nadat zij door allerlei pogroms slechts de handel hadden om van te bestaan, te bereiken. De kibbutz noemt men een zuiver socialistische instelling, waarin het ideaal van het „communisme" inderdaad ook wordt nageleefd. Dit betekent natuurlijk niet, dat deze kibbutziem Russisch gezind zijn, want het communisme heeft met dat wat in Rusland heerst maar weinig te maken.

Een meisje uit een kibbutz. In deze landbouwgemeenschappen wordt veel aandacht besteed aan de opvoeding en ontwikkeling van de kinderen. De ouders komen er echter nauwelijks aan te pas....

De kibbutz zorgt voor alles

De kibbutz blijft intussen de meest extreme vorm van een samenleving, waarin elk lid geen andere belangen dient te kennen, dan alleen die van deze samenleving. Hij werkt van 's morgens zes gemiddeld acht uur per dag. Hij eet in een gemeenschappelijke eetzaal, die tegelijk als recreatie-zaal dienst doet; hij krijgt zijn eten van de kibbutz; hij krijgt zijn kleding van de kibbutz; hij krijgt ook zijn sociale en eventuele ziekenverzorging van de kibbutz. Maar hij ontvangt geen loon. Zijn loon is zijn aandeel in het bedrijf, maar dat wordt opgeslorpt door de gele molochs van het zand, dat duizenden guldens opeist voordat het vruchten gaat leveren.

De verschillende kibbutziem zijn intussen verdeeld, al naargelang hun godsdienstige of politieke overtuiging. Een zeer klein deel is orthodox, het overgrote deel socialistisch ingesteld. In deze kibbutziem blijkt ook duidelijk de a-religieuze denksfeer, waarin de moderne Jood leeft.

De kinderen worden gezamenlijk opgevoed en dus niet bij hun ouders. De tijd dat zij bij hun ouders verkeren bedraagt slechts drie uur per dag, te weten van vier tot zeven, waarna zij weer naar hun gezamenlijk slaapvertrek gaan. Ook eten zij gezamenlijk en is de hele zorg van hun opvoeding in handen van de kibbutz. Deze opvoeding materieel laat niets te wensen over, want Israël is bezeten van de gedachte, dat de jeugd de nieuwe toekomst in zich draagt. Aan deze opvoeding wordt daarom de uiterste zorg besteed; een zorg zelfs, die de vreemdeling hier enkel maar kan verbazen. Een zorg, die er toe leidt, dat de woorden „dank u wel" en „als het u blieft", welke woorden tot elke opvoeding behoren, in het woordenboek van de kibbutzjeugd niet voorkomen. Het allerbeste blijkt voor de kibbutzjeugd dikwijls nauwelijks voldoende. En wanneer men besluit aankopen te gaan doen, dan wordt daarbij eerst het verlanglijstje van de jeugd aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen.

In de kibbutz krijgt elk lid, dat geen vaste functie heeft, dagelijks zijn taak toegewezen. In de eetzaal van deze landbouwgemeenschappen hangt een bord, waarop een ieder 's avonds zijn werk voor de volgende dag vindt aangewezen.

Een verkenningsreis door Israël
door
LEO J. DERKSEN
5

Kinderen groeien zelfstandig op

Nu moet men uiteraard bestrijden dat deze opvoeding, die praktisch van de ouders gescheiden is, wenselijk is. Het is echter een feit, dat deze kinderen uitermate zelfstandig opgroeien. De eerste kibbutz uit 1909, genaamd Deganiya, was in dit opzicht een duidelijk bewijs.

Daar komt nog bij, dat nu ook de moeder vrijgemaakt is voor het produktieproces, zodat ook de vrouwen in de kibbutz hun aandeel leveren. En een ander „winstpunt" is, dat door de gezamenlijke eetzaal en gezamenlijke slaapzaal voor de kinderen een eenkamerwoning voor de ouders meer dan voldoende is. Economie is iets, dat men de gemiddelde Jood nog steeds niet behoeft te leren.

Wat de ontwikkeling betreft, elk kind krijgt in de kibbutz behalve lager ook middelbaar onderwijs. En wanneer, na het beëindigen hiervan, mocht blijken, dat de knaap filosofische neigingen heeft, wordt hij naar een universiteit gestuurd, waar hij kan studeren...... op kosten van de kibbutz. De ouders dragen dus eigenlijk niet de minste verantwoording.

De kinderen intussen blijven „kinderen" tot hun achttiende jaar, waarna zij officieel lid kunnen worden van de kibbutz en ook het stemrecht verkrijgen. Deze kibbutziem hebben geleerden voortgebracht en ministers. Zij hebben generaals voortgebracht en ingenieurs, die door de kibbutz werden uitgestuurd om voor hen geld te verdienen.

Maar zodra de nood hoog wordt, zal deze Minister, evenals de Generaal, zijn jasje aan de kapstok hangen en weer tomaten gaan plukken. Want hij is op de eerste plaats lid van de kibbutz en op de tweede plaats Minister. En wanneer men daarbij bedenkt, dat dit geheel uit vrije wil geschiedt; dat de minister rustig minister kan blijven wanneer hij dat wil, omdat men geen enkele verplichting tegenover een kibbutz heeft, dan is dit wel het duidelijkste bewijs van het saamhorigheidsbesef.

In Israël liggen deze kibbutziem verspreid in de onherbergzaamste gebieden. Ge vindt ze op heuveltoppen, als gele blokkendozen in een gloeiende zon. En zij zijn het symbool van de bijna onmenselijke strijd die de Joden voeren om de grond, die eeuwen lang onaangeroerd heeft gelegen, weer terug te winnen en vruchtbaar te maken. Zij zijn kleine werelden in de verdroogde wereld rondom hen en zij krijgen hun water dikwijls door enorme pijpleidingen die als witte slangen door de heuvels van Judea, door de heuvels van Galilea of de Negev slingeren. Zij liggen veelal volkomen geïsoleerd van de bewoonde wereld. Door sommige immigranten, die in de laatste jaren Israël binnenkwamen, werd een dergelijke nederzetting in een verlaten vlakte of op een verloren heuveltop het begin van een harde strijd.

Tweespalt door ... politiek

26000 van hen kwamen terecht in deze collectieve settlements. En hier buigt de fabrieksarbeider uit Parijs zich over de grond, naast de professor uit Boedapest. Hier werken doktoren, ingenieurs, veldmaarschalken uit alle delen van de wereld en ze zijn allemaal bezeten van idealisme en enthousiasme. En de achtergrond van dit enthousiasme is de Jodenvervolging, waardoor rangen en standen worden uitgewist in een verdroogde vlakte van de Negev.

Het gaat hier zo, dat de oogst van de kibbutz wordt verkocht aan een centrale inkoop-organisatie, de zogenaamde „Tnuva". Deze organisatie die een semi-overheidsinstelling is, is de enige afnemer van alle nederzettingen. De opbrengst van de oogst wordt dan in het gemeenschappelijk kibbutz-potje gedeponeerd en daaruit worden alle aankopen gedaan, die de kibbutzleden nodig achten.

Men heeft hier eens in de week vergadering en de leden kunnen dan vertellen wat zij te vertellen hebben. De besluiten die genomen worden zijn onherroepelijk en men heeft zich daarbij neer te leggen.

Intussen echter is er niet in alle kibbutziem die saamhorigheid, die van een dergelijke nederzetting verwacht mag worden. Het feit, dat elke kibbutz een politieke partij vertegenwoordigt, schiep een ongelukkige situatie, toen een van deze partijen, de zogenaamde Mapai — een socialistische arbeiderspartij — verdeeld werd door een tweede groep, die nog een beetje meer „links" was. Deze tweede partij noemde zich de Mapam. In een van de kibbutziem, die tot de Mapai behoort, voltrok zich eenzelfde scheiding, weshalve de Mapamleden de Mapaileden niet of nauwelijks meer bekijken. Het is hier zelfs voorgekomen, dat een bezoeker van een Mapai-lid tijdens de gemeenschappelijke maaltijd een vork wilde lenen van een Mapam-lid, zonder iets af te weten van de situatie. Hem werd aan zijn verstand gebracht, dat hij bij de „verkeerde" tafel terecht was gekomen....

Niettemin zijn de kibbutziem een machtig middel tot verwezenlijking van de Zionistische droom. Want hun leden geloven in Amos. Zij geloven, dat zij opnieuw in hun grond zullen worden geplant en daarna niet meer worden uitgerukt.

In een kibbutz wonen de kinderen niet bij hun ouders, maar zijn zij ondergebracht in een speciaal verzorgingshuis, waar het hun materieel aan niets ontbreekt. Er zijn echter ook landbouwgemeenschappen, waar het gezinsleven behouden blijft.

Goede secretaresse

Miss Hazel Boostrom, 48 jaar oud te Chicago, moet een bijzonder goede secretaresse zijn. Haar directeur, mister Alfred Forrest, leider van een levensverzekeringmaatschappij, liet haar bij zijn overlijden een legaat na van een miljoen dollar en dit bedrag resteerde nadat er alle successierechten waren afgetrokken.

Een leven lang verjaardag op verkeerde datum gevierd

Miss Hanna Smith uit de Engelse stad Chesterfield, die onlangs honderd jaar is geworden, heeft ontdekt dat ze negenennegentig jaar lang op de verkeerde dag haar verjaardag heeft gevierd. Zij had altijd gemeend, dat ze op 6 januari geboren was, maar toen men op de gemeentesecretarie haar geboorte-acte te voorschijn haalde om deze op te zenden naar Londen, zodat Koningin Elizabeth haar een persoonlijke gelukwens kon sturen, ontdekte een ambtenaar, dat ze niet op 6 maar op 7 januari geboren was. „Het leven is vol verrassingen", was het commentaar van de vrouw, „zelfs al ben je honderd jaar."

DRANKMISBRUIK is moeder der misdaad

Aruba toont maar al te vaak het trieste beeld van beschonken mensen in kroegen, langs de wegen of achter het auto-stuur

Oranjestad. — Een zeer vooraanstaand rechter in Chicago, die tijdens zijn ambtsperiode ongeveer 30.000 zaken berecht heeft, heeft eens gezegd: „Drankmisbruik is de moeder der misdaad. Zij schenkt het leven aan hazardspel, prostitutie, diefstal, smaad, belediging, vechterijen, mishandeling, vernieling, moord en doodslag. Zij verwekt hartstochten bij lichamelijk onvolwaardigen en zwakzinnigen. Ik heb geoordeeld over een leger van 50.000 personen zonder middelen van bestaan en de meesten van hen waren slachtoffers van hun drankzucht. „Met opgeblazen gezichten, versufte, troebele ogen, door de drank lichamelijk verzwakt en geestelijk afgestompt, gehuld in vieze, smerige lompen marcheert dit leger met zwaaiende gang naar het graf der dronkaards, vervalt tot bedelarij of komt in de gevangenis terecht".

Van de Stichting Bestrijding Drankmisbruik Aruba ontvingen wij van de hand van de heer E. J. Boelhouwers het onderstaande artikel, dat wel een schril licht werpt op toestanden op ons eiland, veroorzaakt door het overmatig gebruik van alcohol. De heer Boelhouwers is lid van het bestuur van de stichting en door zijn meer dan 25-jarige ondervinding bij de politie, waarbij hij in nauw contact kwam met de Arubaanse bevolking, is deze hoofdagen een terzake deskundige.

Rechter Wofford van Kansas City heeft eens gezegd:

"Meer dan drie vierde van de tijd dat ik het ambt van Rechter bij het Hof van Justitie bekleedde, heb ik besteed aan het berechten van misdaden veroorzaakt door overmatig gebruik van whisky."

De federale Rechter Patrick [illegible] in Wisconsin zegt: "Afgaande op mijn ondervinding als rechter moet ik tot de conclusie komen dat er meer jongens en meisjes ten gronde gaan tengevolge van drankmisbruik, dan door welke andere oorzaak dan ook."

"Wel, wel," zult U denken," het is daar in de States toch wel erg gesteld met het drankmisbruik."

En daar hebt U gelijk aan, geachte lezer, het is daar inderdaad heel erg.

Toch behoeft U Uw blik niet naar het buitenland te wenden om de funeste gevolgen van drankmisbruik binnen Uw gezichtsveld te betrekken.

Ook op Aruba

Helaas biedt ons welvarend eiland Aruba maar al te vaak het trieste beeld van beschonken personen in de kroegen, langs de wegen of achter het stuur van de auto.

Zeker, U leest Uw krant en daarin verschijnen dagelijks de politieberichten. U leest, als U zich daarvoor interesseert, o.a. van dronken personen op de openbare weg die voor eigen en anders veiligheid op het Politiebureau in bewaring worden gesteld, of van een dronken bestuurder die een ongeluk veroorzaakte, of van iemand die in beschonken toestand zijn vrouw mishandelde en de boel in huis kort en klein sloeg. En U zegt wellicht: "Gut, gut die drank toch." En U leest verder, eventueel onderbroken door moeder de vrouw: "Man, laat de whisky (c.q biertje) niet warm worden."

O.k., het zij U gegund.

Wat U echter niet leest, noch over de radio hoort, zou de politieman U kunnen vertellen die dagelijks geconfronteerd wordt met de ellendige gevolgen van overmatig alcoholgebruik op ons eiland.

Hij zou U kunnen vertellen van de tientallen vaders en zonen die laveloos dronken in de stegen en langs de wegen liggen, zich wentelend in hun eigen vuil, terwijl zij lallend de gemeenste en liederlijkste taal uitbraken, vaak in het bijzijn van opgroeiende kinderen, die, het kan schier niet anders, voor hun verdere leven een bittere knauw meekrijgen, bij de aanblik van zoveel mensenonterende tragiek.

Wat men niet leest

Waar U niet van hoort of leest, dat zijn de vrouwen en moeders die 's nachts niet kunnen slapen en rusteloos wakker blijven omdat haar man of aankomende zoon (meestal op de z.g. pay day's) nog niet van zijn werk is thuis gekomen. Teneinde raad begeven deze afgetobde vrouwen zich dan in het holst van de nacht naar een der Politieposten, waar zij de dienstdoende agent, met een van angst en ongerustheid vertrokken gezicht vragen of er "soms iets is gebeurd met "die er is".

Soms is het dan zo, dat de agent her in zekere mate gerust kan stellen: "Ja, moeder, Uw man (of zoon) is wel in de [illegible] ingesloten. Het mankeert verder niets...."

"En heeft hij nog placa over?"

"Wel, moeder, hij had bij zijn aankomst op het Bureau nog een paar losse centen in zijn zak." (Van de nog gedeeltelijk met sterke drank gevulde fles welke op hem werd gevonden wordt gewoonlijk maar niet gerept).

En moeder wordt dan thuis gebracht, en alleen met haar kinderen achtergelaten, terwijl haar man zijn roes verder uitslaapt in een cel.... Zij moet, bij al haar zorgen voor haar drankzuchtige man (of zoon) weer maar zien hoe zij de eerstkomende weken met haar overige, vaak talrijke gezinsleden, rondkomt....

U leest of hoort van een auto ongeval met zwaar gewonden en (of) dodelijke afloop, maar het is de politie die het afschuwelijk verminkte lichaam van een man, vrouw, jongen of meisje onder de wrakstukken van de auto, bestuurd door een beschonken chauffeur, vandaan moet halen.

Wat zou Uw reactie zijn, als b.v. zo'n onderzoek ter plaatse, direct na het ongeval, per televisie werd uitgezonden, bij het aanschouwen van het onherkenbaar verminkte kindergezichtje, verpletterd door de wielen van een auto welke bestuurd werd door een door drank benevelde chauffeur? Heeft U de hartverscheurende scène wel eens meegemaakt wanneer de ouders hun op deze wijze om het leven gekomen zijnd kind, in het lijkenhuis ontmoeten?

U leest van een vader die thuis in dronken toestand de boel op stelten zette en door de politie voor eigen en anders veiligheid werd ingesloten.

Maar U ziet niet de afgebeulde, mishandelde moeder die met één hand haar schaamte tracht te bedekken met wat de dronken bruut nog van haar kleren overliet- en met de andere hand haar kleine kinderen probeert te beschermen die zich angstig huilend tegen haar aandrukken, terwijl al haar meubelen uit de mooie kamer (zal) aan diggelen gesmeten worden......

Geen verhaaltjes

Dit, geachte lezer, zijn geen verhaaltjes.

Dit is slechts een minuscuul groepje uit de ervaringen van hen die uit hoofde van hun ambt dagelijks met de harde werkelijkheid van het leven op Aruba in aanraking komen. Zij zijn het die kunnen getuigen dat hier een zee van ellende en misere woedt, tengevolge van overmatig gebruik van alcohol, waardoor niet alleen de ouderen, maar een aanzienlijk deel der Arubaanse jeugd aan dreigt ten onder te gaan.

Het zijn zij, die van aangezicht tot aangezicht staan tegenover de door drankzucht diep gezonken moeder, die zich niet ontziet om in het bijzijn van haar minderjarige kinderen ontucht te plegen.

Tegenover de man en vader die al zijn verdiende geld omzet in sterke drank, zijn gezin volkomen verwaarloost en in de bitterste armoede sleept, zijn vrouw vertrapt en vernedert, haar slechts gebruikt om kinderen te verwekken en zich in door drank beneveelde toestand soms vergrijpt aan zijn eigen kinderen.

Zij staan tegenover de zoon die terecht is gekomen in gezelschap van onverantwoordelijke, drankzuchtige "vrienden" en avond aan avond doorzakt in de kroegen, van kwaad vervalt tot erger, in dronken toestand zijn bezorgde ouders de grofste beledigingen naar het hoofd slingert, door zijn liederlijk gedrag hun ernstige bezorgdheid geeft en innerlijke smart aandoet.

Tegenover de aankomende dochter die, "zat" van de hel waarin het gezinsleven door de drankzucht van vader of moeder, of beiden is herschapen, de ouderlijke woning ontvlucht en, of zij met een vriend gaat "leven" of de prostitutie gaat uitoefenen.

Wie van U, geachte lezer, wordt, zoals zij, dagelijks geconfronteerd met gezinnen waar de nijpendste armoede in al haar naaktheid naar voren treedt, vervuilde, ondervoede, imbecile kinderen zich schuw ophouden, vrouwen in de bloei van haar leven als afgeleefde sloofjes, moedeloos op een wrakke stoel of kist neerzitten terwijl zij van hun bittere ervaringen met drankzuchtige mannen en (of) zonen vertellen.

U ziet het, ook op Aruba marcheert een leger van drankzuchtigen met zwaaiende gang naar de bedelstaf, de gevangenis en (in vele gevallen vroegtijdig) naar het dronkemansgraf....

Helpen

U kunt echter helpen dit drankmisbruik te bestrijden. Voor een ieder van ons doet zich wel eens een gelegenheid daartoe voor.

Lach een jeugdig persoon niet uit als hij een "soft" prefereert boven een door U aangeboden biertje of whiskysoda.

Laat een ieder vrij te drinken wat hij wil en dring er bij een ander niet op aan om méér te drinken, ook niet als U voor Uzelf weet er nog wel een te kunnen hebben.

Blijft matig en ziet toe dat die "ander" bij U ook matig blijft.

Laat, bij voorkomende gelegenheden, de jonge man niet kiezen tussen bier of sterke drank, doch geeft de "soft drink" bij hem óók een kans.

Tracht het waanbeeld van vele jongeren: "Ik ben geen man als ik niet drinken kan", met al Uw overredingskracht te verdrijven.

Laat bij Uw doop- verjarings- en andere feestjes, huwelijkjubilea en begrafenissen het bier en de sterke drank gerust wat minder "rijkelijk" vloeien. Het is *toch* wel goed, bij U.

Indien de bodem van Uw Club- of Verenigingskas zichtbaar wordt, als Uw sportmateriaal dient te worden vernieuwd of aangevuld, Uw Clubhuis uitgebreid, Sportvelden moeten worden verbeterd of nieuwe worden aangelegd, TRACHT DAN DE BENODIGDE GELDEN HIERVOOR NIET TE PUTTEN UIT BRONNEN WELKE GEVOED WORDEN DOOR ALCOHOL.

Pick-nick's, fairs, uitvoeringen, sportevenementen e.d. (gebeurtenissen waar de Arubaanse jeugd bij uitstek is vertegenwoordigd kunnen gezellig, vermakelijk, amusant en ontwikkelend zijn, ook, of beter gezegd, *juist* als het bier en sterke dranken in mindere mate verstrekt wordt dan thans veelal te doen gebruikelijk is bij deze en dergelijke al- of niet openbare vermakelijkheden.

Indien Club- en (of) Verenigingsbesturen en organisatoren ten deze wat meer verantwoordelijkheidsgevoel aan de dag legden zou dit in de eerste plaats van gunstige betekenis zijn voor de Arubaanse jeugd, die tot nu toe nagenoeg bij alle gebeurtenissen van enige betekenis geconfronteerd wordt met vele narigheden en ellende als gevolg van overmatig gebruik van alcoholische drank.

Tenslotte zouden vele ouders met meer vertrouwen hun opgroeiende kinderen naar genoemde gelegenheden laten gaan, als zij *weten* dat zij plaats vinden in een omgeving waar hun kinderen *niet* worden geconfronteerd met onverantwoordelijke lieden die zich bij deze gelegenheden te buiten gaan aan het gebruik van alcoholische drank, met alle nare gevolgen hiervan.

ARABESKE — IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

39

„Er is nog een dienstingang en ook kan je binnen komen door het publieke restaurant om de hoek. Maar ik weet wel haast zeker dat meneer Ferouch van die gelegenheden nooit gebruik maakte. Neen, kijk, commissaris, we zitten in het seizoen tjokvol met buitenlanders. Als die in de stad slenteren, kopen ze links en rechts allerlei dingen, die vaak aan het hotel bezorgd worden. De boodschappen worden meestal bij mij gedeponeerd en later door de kopers opgehaald. Hoewel het eigenlijk niet mag, zijn er toch altijd wel een paar gasten, die er iets voor over hebben, wanneer je de dingen naar hun kamers brengt...... U begrijpt me wel, commissaris..." De brave man maakte met de rechterhand het internationale manuaal van iemand, die de hand ophoudt voor een fooi. „Ik kan het best gebruiken......"

„Je bedoelt, dat het mogelijk is, dat je niet op je plaats was toen meneer Ferouch om één uur huiskwam. Hm. Goed...... Hij werd hier op kamer 227 gevonden...... Hij moet dus wéér zijn thuisgekomen, nadat hij naar het Centraal station was gereden met die taxi. Hoe laat was dat?"

„Hè, dat is gek, commissaris! Nadat hij wegreed met de Scheveninger heb ik hem niet meer gezien!"

„Tot hoe laat heb je 's avonds dienst?"

„In de drukke zomermaanden tot negen uur 's avonds."

Van Houthem maakte notities en Dijkema blies even uit, na het ingespannen stenograferen van de dialoog.

„We zullen het er nu bij laten, portier. Morgen zal de adjudant hier nog wel een paar dingen aan je te vragen hebben en dan kan je gelijk je verklaring tekenen. Ga nu maar gauw slapen."

De dagportier stond op. Men kon hem aanzien, dat hij er graag een uurtje slaap aan zou hebben gegeven om nog wat na te babbelen. Maar de commissaris, die je zo als een gewoon gemoedelijk mens de biecht kon afnemen, zat peinzend op zijn blocnote te staren met het hoofd in de hand en de adjudant met zijn spierwitte haar en zijn glinsterende lorgnet nam ook al geen notitie van je. Met een zucht van teleurstelling maakte de portier een diepe buiging, met de handen op de naden van de broek, eerst voor Van Houthem, daarna voor de onaandoenlijke Dijkema. Toen liep hij, zich vergeefs inspannend om nog iets te bedenken, dat het onderhoud zou kunnen rekken, weifelend het lange zaaltje door. Bij de deur wendde hij zich om en maakte een laatste buiging naar de twee rechercheurs, juist op het ogenblik, dat brigadier Staring binnen kwam.

De binnentredende zag er moe uit. Hij liep op de tafel toe en legde voor Van Houthem een ongebruikt groen spoorkaartje neer. Het was afgegeven voor een enkele reis, tweede klasse, Amsterdam — den Haag. De dagstempeling vermeldde: 14 Jun 49.

„Kom er bij zitten, Willem."

Staring liet zich buiten de lichtkring van de lamp op een stoel vallen.

„Dat zat in zijn vestzakje, meneer Van Houthem. Boven zijn we klaar. De vingerafdrukken op het pistool wijzen uit, dat hij de kolf in de volle hand heeft gehouden en met de duim de trekker heeft overgehaald. De veiligheidspal was ingedrukt, maar daarop vonden we geen afdruk. De houding van de vingers verklaart de richting van de kogel, zoals de dokter die beschreef. Verder had hij de gewone dingen in zijn zakken. Geen sporen van geweld aan de kleren en geen spatje bloed. De schoenen waren erg stoffig...... vooral van voren..... en ook de onderzijde van de broekspijpen. Het ziet er uit, alsof hij een eind gelopen heeft. Hier is ook het telegram......er zitten een massa vage vlekken en strepen op, maar zijn afdrukken hebben we niet kunnen identificeren. Het telegram is gefotografeerd en de positieven worden morgen op het hoofdbureau bezorgd. Verder hebben we uit die kamer niets kunnen halen. Alles zag er uit of er pas stof was afgenomen. Geen spoor van diepe indrukken of vegen in het tapijt, die op een worsteling zouden wijzen. In zijn kast en in de laden van de schrijftafel lag alles keurig opgestapeld. Ik heb de kamer verzegeld. Hier is de sleutel."

De commissaris had het telegramformulier opgenomen en bestudeerde de adreszijde. Met de punt van een dik potlood was er op geschreven: 3.35 — 227. De aantekening van de portier.

„Steek jij die sleutel bij je, Dijkema. Morgen moet jij de verhoren hier in het hotel voortzetten. Ferouch moet tweemaal zijn binnengekomen in de namiddag. Wie heeft hem gezien? Wie waren er op de bovengangen? Wie heeft iets gehoord tussen — laten we zeggen — vier en zeven uur? Ga ook vooral na of iemand iets weet van contact, dat hij heeft gehad met andere logeergasten. Kent men sommigen van zijn geregelde bezoekers bij name? Loop ook zijn correspondentie en aantekeningen door en de ongeopende post van gisteren. Houd speciaal je ogen open voor de namen Mustafa en Antoine. Enfin, de zaak is bij jou in goede handen en je weet hoe ik het graag hebben wil." De commissaris wendde zich tot Staring, die lusteloos een sigaret zat te rollen. „We moeten zo vlug mogelijk een taxi-chauffeur vinden, die door zijn maats de Scheveninger wordt genoemd, Willem."

„Scheveninger....? Wacht 'ns.... Heette die knaap niet zo die we een paar weken geleden hebben gehoord in verband met die roofoverval op een chauffeur aan de Weesperzijde? Die bijnaam is me in het hoofd blijven zitten. Als ik me niet vergis werkte hij voor de Blauwtax. Is hier een telefoon?"

„Daar in de hoek staat er een," zei Dijkema.

„De Waard! Dát was de naam van de Scheveninger!" Staring ging naar het toestel, vroeg verbinding met de centrale en draaide een nummer. Het gesprek duurde niet lang.

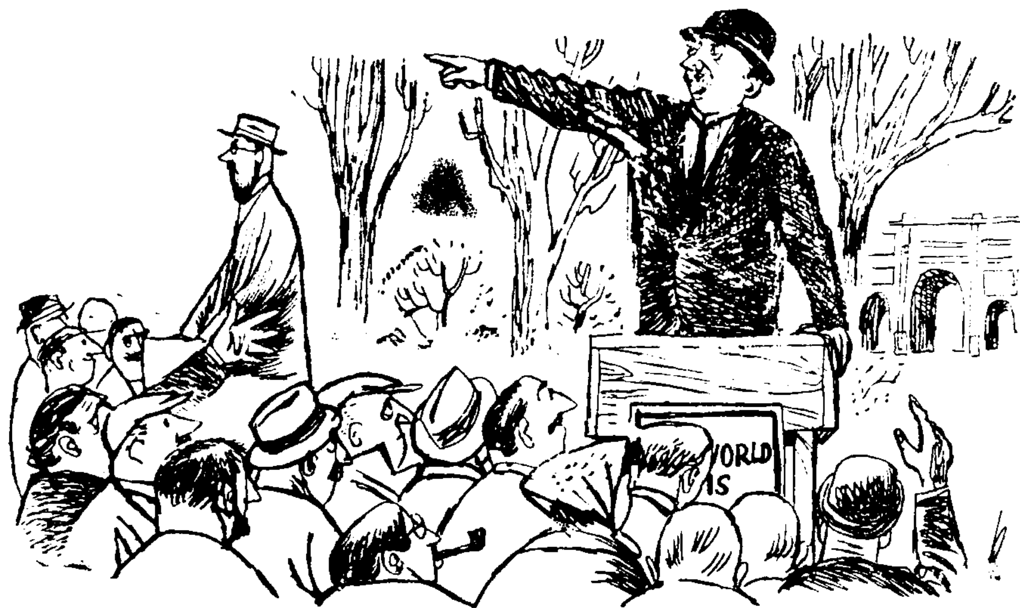
„Ze zullen de Waard opzoeken. Hij heeft nachtdienst en zal wel ergens bij een parkeerplaats staan. Ze verwachten dat hij over een kwartiertje hier kan zijn."

„En.... wat denken jullie ervan?" vroeg Van Houthem zijn twee medewerkers. „Jij hebt de meeste gelegenheid gehad om de zaak te bekijken, Staring. En Dijkema heeft de getuigen horen praten."

(Wordt vervolgd)

LONDENS COMMENTAAR

Liverpool is op een na de grootste haven van Brittannië, en van alle zeeën en windstreken van de wijde wereld komen bij dag en komen bij nacht de schepen binnen gevaren in het estuarium van de rivier de Mersey, grote passagiersschepen en kleine passagiersschepen, vrachtschepen en jachten, tankers en torpedojagers. En ook de rusteloze kolenboten die, het gehele jaar door, stomen langs alle Engelse kusten. En de meest rusteloze schepen van allemaal, de „tramps", de zwervers bemand door zwervers, de schepen van de wilde vaart, schepen die ruiken naar kaneel en kruidnagelen, naar traan en kopra, naar rum en natte truien en stokvis, en bovenal naar de verte. Zij gaan voor anker in het vaarwater of worden gemeerd aan de lange kaden in een aura van teerlucht. En als het duister gevallen is over Liverpool en over het geenszijds van de Mersey gelegen Birkenhead, kan men vanaf de wal nu en dan het luiden horen van een scheepsbel die de tijd meet in glazen. En soms roept de bel de bemanning op voor de brandwacht en soms voor de nachtwacht en soms voor de platvoetenwacht. Honderden schepen, honderden scheepsbellen in Liverpool. Maar voor de muziek was er in geheel Liverpool en in geheel Birkenhead geen scheepsbel te vinden. De muziek moest heul zoeken bij de toeverlaat bij alle rampen, die paarden redt uit het water en katten redt uit de boom, typistes uit het gesloten kantoor en zelfmoordenaars uit de Mersey, de muziek moest hulp zoeken bij de brandweer. Het was een bel die brand roept als het brandt in Birkenhead of Liverpool welke heeft weerklonken op het luidensuur bij de opvoering van Carl Orff's „Carmina Burana" door het koor van de Philharmonic Society van Liverpool.

Bij alle Londenaren bekend als Speakers' Corner.

Eerbied voor de wet

Waarom het eigenlijk een scheepsbel had moeten zijn en waarom men verdrietig was, nu men zich moest behelpen met een brandweerbel, weten wij niet. Wij hebben de „Carmina Burana" van Orff nooit gehoord en kunnen slechts gissen naar de muzikale functie van de bel in de concertzaal. Wij vermoeden dat de bel misschien dezelfde functie heeft moeten vervullen als die van de bel welke in vele Engelse herbergen boven de bar hangt en die, op een onbeschaafd en ondraaglijk vroeg uur, aankondigt dat het tijd is om heen te gaan van de taverne-schouw om de huiselijke haard op te zoeken. Want de door Orff uitgekozen cyclus van drie-en-twintig liederen uit de dertiende-eeuwse verzen van het manuscript van Benedictbeuern zijn alle drinkliederen, gezongen door de vaganten, de „potatores equisiti", de aartsdronkenlappen van de middeleeuwen. „Qui potare non potestis, ite procul ab his festis, non est locus hic modestis". Daarvan heeft het Liverpoolse koor gezongen, van de drinkgelagen waarvan de nuchtere geboden werd zich verre te houden. Het zijn niet de minneliederen van de Carmina welke Carl Orff geïnspireerd hebben, niet de droefenis om de sombere metgezel van de min, „O comes amoris dolor", en niet het lachen van de weiden om de lente in „Prata iam rident omnia" en hoe zoet is het bloemen te plukken. En omdat het drinkliederen waren die Orff geïnspireerd hadden, was er misschien bij de opvoering een bel nodig om een eind te maken aan het drinken en, wat in Engeland haast nog erger is, aan het gezang. En het was misschien omdat een scheepsbel evenals de dronkaard de tijd meet niet in uren maar in glazen, dat men liever een scheepsbel had gehad dan een bel die brand roept. Maar in Liverpool waren er wel schepen, veel schepen, maar geen scheepsbel. En men riep, zoals zo dikwijls op dit ondermaanse, de hulp in van de brandweer. En de spuitgasten stelden niet teleur.

De andere problemen verbonden aan de opvoering van de Carmina waren gemakkelijker op te lossen. Want er wáren andere problemen. Carl Orff is door zijn drinkliederen niet slechts geïnspireerd, maar blijkbaar hevig geïnspireerd. Want men had voor de opvoering behalve de bel, ook een groot aantal extra trommen nodig, waaronder legertrommen. Verder had men drie klokkenspelen nodig voor het orkest. Maar met dit alles had men in Liverpool geen moeite. Liverpool schijnt vol te zijn met trommen en klokkenspelen. Het was alleen maar de scheepsbel die moeilijkheden baarde. Althans wat betrof de instrumenten. Want er was nog een andere moeilijkheid. Carl Orff heeft namelijk in zijn keuze uit de Carmina een aantal Duitse en Latijnse teksten gekozen die, om het met Euclidische precisie te zeggen, uitgesproken diagonaal zijn. De dirigent van het Liverpoolse orkest zag hierin geen bezwaren, aangezien de leden van het door hem gedirigeerde koor toch niets begrepen van het middeleeuws Beiers dialect en het Latijn van de teksten. De moeilijkheid begon toen men zich genoopt zag ten behoeve van het publiek een Engelse vertaling te doen opnemen in het concertprogramma. Men wilde het publiek onkundig laten van wat in feite, wellicht met gezichten blakend van onschuld en onwetendheid, werd gezongen door het koor. Tenslotte besloot men zijn toevlucht te nemen tot een erg vrije vertaling, verrijkt met zinnen die in de verste verte niets met het oorspronkelijke te maken hadden, zodat het publiek deelachtig kon blijven aan dezelfde onschuld als die van het koor en zodat de politie niet boos werd.

Hahnendämmerung

Want zelfs de politie van het graafschap Lancashire kan erg boos worden. En in ditzelfde graafschap, aan welks zeekust Liverpool zich opendoet voor de schepen van de gehele wereld, en waar men in muzikale kringen zoveel moeite deed om het niet met de politie aan de stok te krijgen, waren er andere Lancastrianen die zich van de politie niets verkozen aan te trekken en die op bloedige wijze moesten ervaren dat de politie niet met zich spotten laat. Dit geschiedde op de dag voorafgaand aan de opvoering van de Carmina Burana in het nabije Liverpool, de tweede dag van het nieuwe jaar.

Misschien hadden de overtreders van de wet hun strijdlustige manieren overgenomen van hun lievelingsdieren. Want het waren kemphanenfokkers die de wet trotseerden en hun opstand zat en smoren in bloed. Ieder jaar wordt er door de „Old English Game Fowl Club" aan het begin van het nieuwe jaar, als de donkere dagen rond Kerstmis zijn verstreken en als de koude dagen van het nieuwe jaar de vos doet verkleumen in zijn hol, een kemphanententoonstelling georganiseerd waaraan een wedstrijd is verbonden. Deze tentoonstelling vindt altijd plaats in het dorpje Holcombe in Lancashire in een herberg geheten ‚The Shoulder of Mutton" en gelegen niet ver van een historische „cock-pit" of hanenmat waar tot in het midden van de vorige eeuw, toen ze in Engeland verboden werden, veelvuldig hanengevechten plaats vonden. De tentoonstelling wordt in de gehele streek beschouwd als een belangrijke okkazie door alle rangen van de maatschappij en ieder jaar komen uit de ommelanden en van verder landjonkers en landarbeiders, artsen en stalknechten, notarissen en timmerlieden, komen bolhoedigen en pethoofdigen, deftig geboorden en geheel boordelozen, komen bont en boezeroen naar Holcombe om tegen betaling van een kwartje een kennersblik te komen werpen op de kemphanen in de herberg „De Schaapsbout", een landelijke taverne gelegen in het dal tussen Ramsbottom en Bury. Maar dit jaar, het jaar van de gekuiste Carmina, gelastte de politie dat de kemphanententoonstelling niet door mocht gaan omdat er hoenderpest heerste in Lancashire en derhalve alle vervoer van pluimvee verboden was.

Het bloedbad van Holcombe

Men kan moeilijk een levenlang omgaan met kemphanen, ja een levenlang hunzelver vermenigvuldiging bevorderen, zonder iets van hun krijgslust over te nemen. De fokkers kraaiden moord en brand. De tentoonstelling had meer dan honderd jaren achtereen ieder jaar plaats gevonden en gold als feestdag voor de gehele omgeving. Zij weigerden te gehoorzamen aan het politieverbod. Ook dit jaar zouden de kemphanen zich vertonen aan het publiek in de herberg De Schaapsbout en dingen naar de prijs voor de mooiste, de meest krijgshaftige haan. Waarop de politie kregelig werd en de kemphanenfokkers kond deed dat bij overtreding van het gebod alle tentoongestelde rondieren aan het eind van de tentoonstellingsdag zouden worden afgeslacht. Enkele fokkers werden bleek rond de neus en besloten van deelneming af te zien. Maar negentien hunner besloten dat zij zich van het verbod niets aan zouden trekken en dat zij de jaarlijkse tentoonstelling en wedstrijden zouden houden, ongeacht de pest en de politie. En zo geschiedde het in de prille jeugd van het jaar dat zich in de herberg De Schaapsbout negentien fiere kemphanen in hun kooien vertoonden aan hun trouwe publiek. Daar stonden zij en maakten een hoge borst en staken de hanentrompet en kraaiden met gele puntsnavels het nieuwe jaar een hanenwelkom toe, niet bevroedend dat het begin van het nieuwe jaar voor hen het einde zou betekenen van hun hanenbestaan. Daar kraaiden ze en wierpen hun concurrenten in de andere kooien gemene blikken toe en keken met brutale kraalogen naar het publiek dat zich rond de kooien verdrong en dat gaarne een kwartje had betaald om het schouwspel gade te mogen slaan. Maar terwijl de kemphanen in een glorierijke verscheidenheid van gevederte — glanzend groen en geel en rood en glimmend zwart en roestbruin en sneeuwwit — praalden in hun kooien, stond in de hoek van de tentoonstellingszaal, gelegen boven de gelagkamer, in sombere pluimage een ander mannetjesbeest, stond in donkerblauw een dienaar van de wet, een dwarskijker, een landelijke diender die, ingetogen maar vervaarlijk, zwijgzaam maar onheilspellend, het politie-oog gericht hield op de negentien bekroonbare kemphanen, opdat geen hunner op slinkse wijze aan de dood zou ontsnappen.

De jury kende de prijs voor de schoonste kemphaan toe aan een mijnheer Greenhaigh die volgens oordeelkundige ooggetuigen een zo verbluffende gelijkenis vertoonde met zijn lievelingsdieren dat men voor zijn leven vreesde. En mijnheer Greenhaigh nam zijn kostbare en versbekroonde kemphaan uit de kooi en hield hem omhoog voor de fotografen, om te doen vereeuwigen wat op het punt stond te vergaan. En de kamera's knipten, en de haan kraaide hoogmoedig victorie en in de hoek beidde donkerblauw de dood. Toen de avond viel — en hoe vroeg valt de avond als het jaar nog zo jong is — en de tentoonstelling gesloten werd, vertrok het publiek. En ook de hanenfokkers gingen heen, en de deur viel achter hen dicht. En de achtergebleven hanen kraaiden vol plichtsbesef, want het motto van de Old English Game Fowl Club luidt „While, we live we crow", zolang wij leven, kraaien wij". En zij leefden en zij kraaiden en zij wisten van niets. Buiten op de keien van de eeuwenoude binnenplaats van De Schaapsbout stonden in stilte de fokkers en wachtten. En plotseling hoorden zij het kraaien aanzwellen tot een wanhopig hanenhulpgeroep vanuit negentien kemphanenkelen. Dat betekende dat het grote halsomdraaien van Holcombe was begonnen. En het duurde niet lang of de laatste hanensnik weerklonk en alle leven was heen en met het leven het lied. De politie had overwonnen zoals zij de volgende avond opnieuw zou overwinnen als in het nabije Liverpool het koor de kelen schraapte alvorens zich zangerig te bezondigen aan de drinkliederen van Benedictbeuern onder begeleiding van vele trommen, van drie klokkenspelen en de bel van de brandweer.

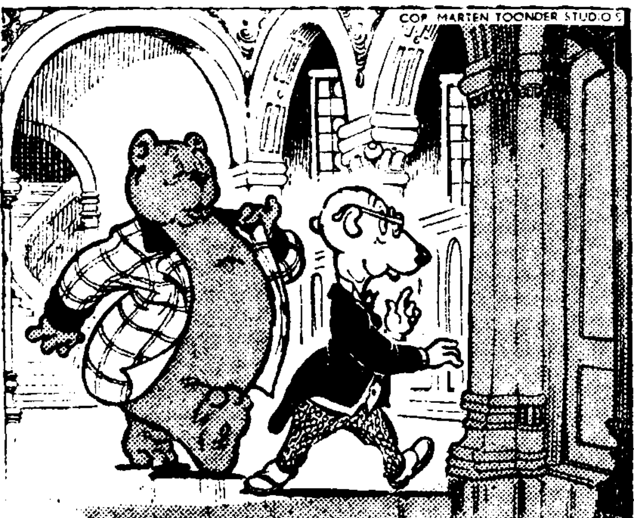
Moskou. - Twee Russische bladen, het partij-orgaan „Prawda" en het blad van de vakbeweging „Troed" hebben de maatregelen van de Oostenrijkse regering tegen het wereldvakverbond veroordeeld. „Niemand kan een internationale organisatie, die door millioenen werkers van alle landen is opgericht, willekeurig ontbinden", aldus „Troed".

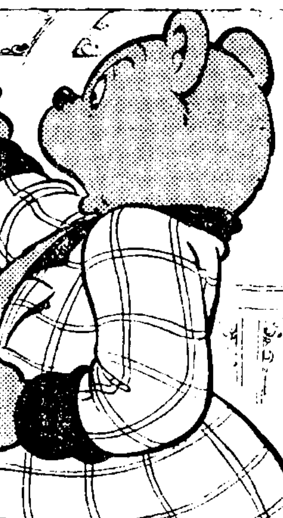
— In de 2e helft van deze maand wordt een Belgisch leproloog in Suriname verwacht om zich te oriënteren. Hij wordt hierheen gezonden door de WHO, die de Surinaamse lepradienst zo hoog aanslaat dat een harer deskundigen, dr. de Souza Lima, had aanbevolen een opleidingscentrum in Suriname te stichten.

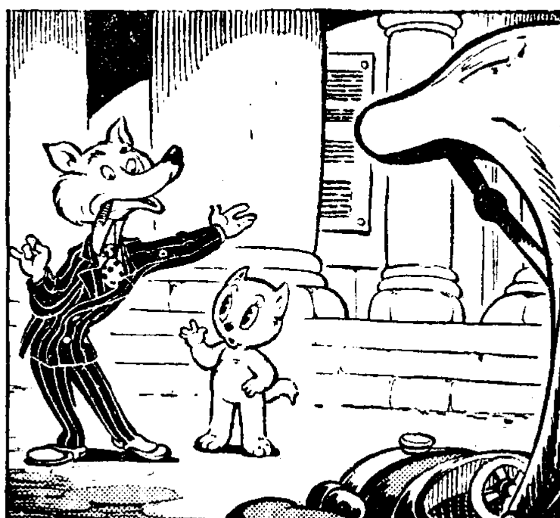

Homerus kwam naar Londen

TOM POES en het slaag-systeem

2451 — De procuratiehouder van de bank keek enigszins onzeker naar de waardige figuur van heer Bommel en stond toen eerbiedig op.

„Ik weet niet, of de president U kan ontvangen," zei hij. „Maar ik zal U bij de adjunct-directeur brengen. Wilt U mij volgen?"

Heer Ollie schreed zeer waardig achter hem aan naar een volgende deur en trachtte intussen om zich precies te herinneren wat de heer Slagslager hem voorgezegd had:

„Punt één: de slaaghouding," mompelde hij. Hij trad voor het bureau van de adjunct-directeur, zette een voet vooruit en blies zijn borstkas op.

„Ik wens de president te spreken," sprak hij met heldere stem. „De tijden zijn moeilijk en ik wil beginnen met over het monetaire evenwicht te praten, als U begrrijpt wat ik bedoel...."

„Ik begrijp het," zei de ander onthutst. „Maar wie bent U, meneer?"

„Ik ben de nieuwe directeur van deze bank," zei heer Ollie. „Mijn naam is Bommel. Ik wil de snelheid van het geld op X stellen. Ik wil horen, wat de president te zeggen heeft en dan wil ik hem tegenspreken. Breng me bij hem, goede vriend!"

„Dat is interessant," zei de adjunct-directeur. „E enogenblikje!"

Intussen stond de heer Slagslager buiten het bankgebouw op zijn leerling te wachten. En terwijl hij daar gespannen zijn sigaartje rookte, kwam Tom Poes voorbij.

„Hoe gaat het met heer Bommel?" vroeg die. „Is hij al geslaagd?"

„Nog niet, nog niet," zei de cursusleider.... Hoewel het niet veel scheelt. Deze bank vraagt een directeur en Uw vriend is nu binnen om die functie op te eisen. Nog even geduld!"

„U schijnt er nogal zeker van te zijn, dat hij die baan krijgt!" zei Tom Poes verbaasd.

„Och, het is erg eenvoudig," hernam de ander. „Hij heeft enige lessen gehad. Maar de tijd van voorbereiding was kort, dat is waar. Er is een kans, dat hij inkalft."

Socialist op Poujade-zetel

Parijs. — De Franse nationale vergadering heeft met 259 tegen 194 stemmen een afgevaardigde van Poujade van zijn zetel vervallen verklaard. Voor hem in de plaats komt nu een socialistisch parlementslid. De Poujadisten wordt verweten dat zij in het departement Bouches du Rhone met 3 kandidatenlijsten voor dezelfde partij zijn uitgekomen, hetgeen in strijd is met de geest van de kieswet. Er zijn nog 12 Poujadisten wier zetel op dezelfde gronden besteden wordt. Als ook deze worden afgewezen komen hun zetels aan vier socialisten, vier radicalen, drie conservatieven en een volksrepublikein.

Na de stemming zongen de Poujadisten de " Marseillaise". Er werd luid geschreeuwd en met de deksels van de lessenaars geklepperd. Sommige communisten riepen tegen de Poujadisten: "Ga zitten fascisten".

Toen de rust was weergekeerd diende een Poujadistische afgevaardigde een verzoek in om een interpellatie te mogen houden over Algerije.

Dit verzoek werd verworpen.

Bezoekt Boelganin ook Frankrijk ?

Parijs. — Volgens het blad France Soir overweegt de Franse regering de Russische premier Boelganin uit te nodigen voor een officieel bezoek aan het land. Ook zouden de Franse premier en de minister van buitenlandse zaken bereid zijn Moskou te bezoeken, mits de Russen hen daartoe zouden uitnodigen. Een "goodwill" bezoek van de vorige regering aan Moskou is in oktober van het vorige jaar uitgesteld omdat de sfeer niet gunstig werd geacht. Rusland had toen gestemd voor bespreking van de kwestie Algerije in de Assemblee van de Verenigde Naties.

Russische weerballon in Japan neergekomen

Tokio. - In het uiterste Noorden van het Japanse eiland Hokkaido is zondag een ballon terecht gekomen, waarop in het Russisch stond, dat het voorwerp gebruikt wordt voor de bestudering van luchtstromingen. Aan de ballon hing een zender van Russische makelij.

Stemrecht voor Egyptische vrouwen

Met een oorverdovend gejubel hebben duizenden Egyptische vrouwen tijdens een dankdemonstratie in Caïro hulde gebracht aan premier Nasser, die bekend maakte, dat de Egyptische vrouwen stemrecht zullen verkrijgen. Lachend dankt de premier voor de ovatie.

Nieuws uit Engeland

(Van onze Londense correspondent)

Het voornaamste punt in de beide redevoeringen welke Eden de vorige week heeft gehouden was inflatie. Hij gaf te verstaan dat de regering bereid was zelfs onpopulaire maatregelen te nemen om dit grote gevaar te bestrijden. Het feit dat hij geen bijzonderheden gaf omtrent mogelijke ingrijpende maatregelen kan men interpreteren als hoffelijkheid tegenover het parlement dat het recht bezit op de hoogte gesteld te worden van belangrijke regeringsmaatregelen voordat het algemeen publiek op de hoogte wordt gesteld. Het kan ook betekenen dat de regering nog steeds zoekende is naar een remedie. Middelerwijl blijft de onzekerheid zeer groot. Zelfs het feit dat de belangrijke auto-industrie plotseling haar produktie heeft moeten beperken is niet een zekere aanwijzing dat de kredietbeperking en het verhogen van de weeldebelasting, alsmede het verhogen van de beginbetaling bij aankoop op afbetaling, verantwoordelijk zijn voor de gedaalde auto-verkoop. Invoerbeperkingen in Australië en Nieuw-Zeeland en de normale daling in de autoverkoop in elk winterseizoen zijn zeker ten dele aansprakelijk voor de noodzakelijk gebleken beperking in de produktie. Andere tekenen wijzen er eerder op dat de inflatie haar tempo niet heeft verloren, onder meer de hoge prijzen op de kunstveilingen en de grote bedrijvigheid van de vele Londense antiquairs. Voorts hebben de reisbureaus het reeds nu zo druk met orders voor de zomervakantie dat wellicht alle records gebroken zullen worden voor het aantal Britse reizigers naar Europa.

Lord Aldenham, hoofd van een van de Grote Vijf (bankbedrijven) vestigde er de aandacht op dat, terwijl kleinhandelsprijzen in Amerika Duitsland en Nederland gestegen waren met respectievelijk drie, twee en zeven procent in de periode 1951-1955, de prijzen in Engeland gestegen waren met twintig procent. Hij meende dat de devaluatie van 1949 Engeland een voorsprong had gegeven ten aanzien van de niet-devaluerende landen, doch deze voorsprong was nu geheel ingelopen. „Een van de voornaamste problemen van 1956," aldus deze deskundige, „is de vraag of lonen en winsten sneller zullen stijgen dan de produktie. Indien dit het geval mocht blijken, krijgt de prijsspiraal een nieuwe draai, en wij zullen werkelijk gevaar lopen niet langer te kunnen concurreren op de uitvoermarkt."

Deze zelfde spreker wees erop dat inflatie niet slechts het gevolg is van een onevenredige stijging van het geldvolume vergeleken met het produktievolume, doch dat zij ook een geestesgesteldheid vertegenwoordigt. Hij meende terecht de inflatie vooral gedurende de laatste twee jaren bij een steeds groter deel van de bevolking het vertrouwen in het pond sterling had ondermijnd, en dat een van de gevolgen hiervan was dat de grote geldbeleggingsinrichtingen, waaronder de Engelse Staatskerk zich ontdeden van regeringsfondsen om te investeren in industriële aandelen.

Edens beide redevoeringen kwamen op het juiste ogenblik, want na de felle anti-Eden-campagne vroeg men zich af wat de feitelijke positie van Eden was. Zat hij zich bevend te bezinnen of hij maar niet beter zijn koffer kon pakken om No. 10 Downing Street te verlaten, of was hij alleen maar erg boos (want Eden kan inderdaad erg boos worden)? De beide redevoeringen, wezen duidelijk uit dat er van beven geen sprake was en dat de woede, zo al aanwezig, beheerst was. Het is evenwel te vroeg om te besluiten dat alles pais is en vree. De Daily Telegraph, die van conservatieve zijde de aanval leidde, vertoont geen tekenen van berouw, en Eden heeft een groot bord vol uiterst moeilijke problemen op zijn dis. Cyprus, het Midden-Oosten, de inflatie, de antimonopoliewet en binnenkort het echtscheidingsrapport kunnen gemakkelijk in een nabije toekomst leiden tot het knarsen van conservatieve tanden.

Maar men mag aannemen dat de conservatieve rebellen danig geschrokken zijn van hun eigen vermetelheid en dat zij hun best zullen doen de wereld er van te overtuigen hoe goed en hoe aangenaam het is als broederen in eenheid te leven, de Labouroppositie heeft geen verplichtingen ten aanzien van Sir Anthony. En het is de politieke plicht van de nieuwe leider van Labour het Lagerhuis te tonen dat alles wat de conservatieven werd aangedaan onder zijn voorganger, de hooggeboren of althans hooggeworden Graaf Attlee, slechts kinderspel was vergeleken met de hel die weldra zal losbarsten rond de beschaafde oren van Eden, Macmillan en de heer Butler die in zijn nieuwe functie als leider van het Huis verantwoordelijk is voor organisatie en strategie van het parlementair regeringsprogram. Zeer binnenkort zal worden uitgemaakt wie Gaitskell als waarnemend leider van de partij ter zijde zal staan. Op dit ogenblik is nog niet met zekerheid bekend wie er kandidaat zullen zijn en of Bevan mee zal doen. Griffiths van de oude garde is favoriet. Hij zou de bezadigdheid des ouderdoms en zijn Wallische retoriek voegen bij de bekwaamheid en het heilig vuur van Gaitskell. Er zijn er die menen dat de eeuwige tweespalt in de partij tussen de Bevanvleugel (nu ietwat gehavend) en de rechtervleugel niet beter geheeld kan worden dan door Bevan te belasten met het waarnemend leiderschap. Doch anderen twijfelen. Bevan heeft een zo grote bekwaamheid aan de dag gelegd in het onder luide protesten prijsgeven van hoge posten dat men het realistischer vindt hem geen nieuwe startplaatsen aan te bieden voor een nieuwhevig heengaan.

Onder de talrijke interessante onderwerpen die in de nabije toekomst ter sprake zullen komen (naast de duizend-en-een onderwerpen die het kostbare dagelijkse vragenuur vullen) bevinden zich de anti-monopolie wetgeving, een rapport over de nationale gezondheidsdienst, het echtscheidingsrapport (dat voor deze maand beloofd was, doch wederom vertraging heeft ondervonden), de doodstraf, de positie van Malta en de toestand op Cyprus.

Er wordt aangenomen dat Sir Winston Churchill de rol zal blijven spelen die hij heeft verkozen sinds Sir Anthony hem is opgevolgd, die van ouder staatsman die nu en dan even zal komen mijmeren op zijn plaats in het Lagerhuis over de goede dagen van weleer toen hij met een enkel woord het gehele Huis kon doen daveren van de lach of met even veel woorden de oppositie kon vervoeren tot briesende razernij. Hij is momenteel aan de Rivièra, waar hij zijn tijd verdeelt tussen het roken van sigaren, het houden van lange monologen, het schilderen van landschappen en het schrijven van zijn nieuwe werk „De Geschiedenis van de Engels-sprekende volkeren", waarvan het eerste deel uitkomt in april.

Dr. Van Beinum jaarlijks twee maanden naar Los Angeles

Betrekkingen met Concertgebouworkest blijven ongewijzigd

(Van een correspondent in Nederland)

Dr. Eduard van Beinum, dirigent van het Amsterdams Concertgebouworkest, is geëngageerd als muziekdirecteur van het Filharmonisch Orkest van Los Angeles. Hij zal zijn nieuwe functie 1 januari 1957 op zich nemen.

Dr. van Beinum zal Alfred Wallenstein opvolgen, die de laatste 13 jaar directeur van het orkest is geweest. Wallenstein deelde vorige zomer mee, dat het huidige seizoen zijn laatste zou zijn als permanent dirigent van het Filharmonisch Orkest, hoewel hij het volgend seizoen als gastdirigent zal terugkeren.

Dr. van Beinum voltooit op het ogenblik een aantal gastdirecties met het Filharmonisch orkest van Los Angeles. Hij maakte zijn debuut in Zuid-Californië vorige zomer, toen hij vier concerten in de Hollywood Hall dirigeerde.

Naar aanleiding van dit bericht vernemen wij van de directie van het Concertgebouw te Amsterdam, dat Eduard van Beinum inderdaad een contract heeft afgesloten met het Filharmonisch Orkest te Los Angeles, om voorlopig ieder seizoen voor de tijd van twee maanden als muziekdirecteur op te treden. Zijn betrekkingen met het Amsterdams Concertgebouw blijven evenwel ongewijzigd.

In dit verband merkte men op, dat Eduard van Beinum reeds ieder jaar als gastdirigent in een aantal plaatsen optreedt. Dat zal vanaf het volgend jaar beperkt blijven tot het Filharmonisch Orkest te Los Angeles.

Twee Spaanse tijdschriften verboden

De Spaanse directeur-generaal voor het perswezen Juan Aparicio heeft, naar thans vernomen wordt, bij bevel van 16 januari twee van de leidende tijdschriften in Spanje, beide op gebied van kunst en letteren, verboden. Het zijn „Indice" en „Insula".

Er werd voor deze maatregel geen andere reden opgegeven, dan dat de bladen de toegelaten omvang hadden overschreden. Of de uitgave ervan hervat zal mogen worden, werd niet meegedeeld.

Beide bladen zijn prive-uitgaven. Samen hebben zij een oplage van circa 12.000 exemplaren.

De uitgever-redacteur van „Indice", Juan Fernandez Figueroa, verklaarde dat het bevel blijkbaar een gevolg was van het feit, dat de november/decemberuitgave van het blad 36 pagina's groot was. Het tijdschrift mag als regel 12 tot 32 pagina's tellen. Het oktober-nummer was eveneens 36 pagina's en was een speciaal nummer gewijd aan de overleden filosoof José Ortega y Gasset. De uitgave was echter goedgekeurd door het ministerie van voorlichting.

Het november decembernummer was een speciale uitgave voor het einde van het jaar met artikelen over Albert Einstein, Pablo Picasso, Thomas Mann, Sören Kierkegaard en met een gedicht van Walt Witman. Dit laatste, een stemmingsvers, riep herinneringen op aan de eerste Spaanse republiek.

De beide tijdschriften werden veel gelezen in intellectuele en universiteitskringen in Spanje en een aantal van de medewerkers leeft buitenslands in ballingschap.

Nationale bibliotheek te Madrid wordt verbeterd

Madrid. — Belangrijke verbeteringen, die zes maanden werk zullen vergen en waarmee een bedrag van 60 miljoen peseta's zal zijn gemoeid, zullen worden aangebracht in de nationale bibliotheek van Madrid. Wanneer het werk gereed zal zijn zal de bibliotheek op één lijn kunnen worden gesteld met de beste instituten ter wereld op dit gebied.

— Talrijke bewoners van Pescate in Lombardije zijn van plan hun dorp te verlaten. Honderden ratten hebben het dorp overvallen en niet alleen de opgeslagen voorraden graan en meel goeddeels opgegeten, doch zich ook tegoed gedaan aan de bankbiljetten van de Pescatanen, voor zover zij daarbij konden komen in kasten en trommels. Vele dorpelingen zijn niet alleen hun voorraden, doch ook hun spaargeld kwijt geraakt.

Oudheidkundige vondst in Spanje

Madrid. — Onlangs heeft men bij Villanueva de los Infantes (Ciudad Real) een onderaardse kapel ontdekt, waarin belangwekkende documenten uit een nog niet nader bepaald tijdperk in vrij goede staat zijn aangetroffen, evenals een beeldengroep, voorstellende St. Thomas van Villanueva als "Vader der armen". Het kunstwerk is uit steen gehouwen; uit welke tijd het dateert is onbekend.

Ook O.-Duitsland waarschuwt tegen ballonnen

Berlijn. — Communistisch Oost-Duitsland heeft er op gezinspeeld, dat het het Westelijke luchtverkeer belemmeringen in de weg zal leggen, als Amerika er niet mee ophoudt "spionnageballonnen" boven Oostduits grondgebied te zenden. Dr Johannes Dieckman, de voorzitter van de Volkskamer, zeide het zijn plicht te achten degenen, die verantwoordelijk zijn voor het oplaten der ballonnen eraan te herinneren, dat het Westerse luchtverkeer naar Berlijn via luchtruim van de Duitse democratische republiek gaat. Deze waarschuwing, zei hij, was uitsluitend ingegeven door "bezorgdheid voor mensenlevens".

SCHOOL van Christus Koning werd door pastoor GROVE ingewijd

BRASIL ontwikkeld zich tot een een modern onderwijs-centrum

Brasil. — Gistermiddag om 14.30 uur werd de school van Christus Koning op Brasil door de Z.E. Pastoor Grove, in aanwezigheid van gedeputeerde Petrona, schoolopziener G. Kok. Ir. A. v.d. Berg en de heer N. Schuit van DOW, de heer J. Poppe van de afdeling Onderwijszaken en vele Eerw. Zusters en Frères, op plechtige wijze ingewijd.

Vergezeld van twee misdienaars zegende de Z.E. Pastoor Grove de fraaie school in. De kruisen, op een speciale plaats opgesteld onder de overdekte speelplaats, en bestemd voor de verschillende lokalen, werden gezegend. De pastoor der parochie en het hoofd der school, de heer J. Hoes, hingen samen het speciale kruis voor de spreekkamer op.

Na beëindiging van de plechtigheid dankte pastoor Grove de aanwezigen toe en zei o.a.: „Met God kan alles, zonder God kan niets." Zusters en Frères hadden in het verleden hun offer gebracht met minder middelen, doch zij hadden een begin gemaakt. Niet voor niets heeft men het beeld van Christus Koning met uitgespreide armen op de koepel van de kerk doen plaatsen, want: Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat. De Eerwaarde spreker bracht dank aan het Gouvernement en de bouwers van de school voor hun medewerking. Want nu kan men, met Gods zegen, beginnen.

Hierop zongen de kinderen enige liederen, waarna pastoor Grove de genodigden een dronk aanbood op de overdekte speelplaats.

Pastoor Grove heeft in korte tijd op Brasil iets groots tot stand gebracht. Hij heeft de parochie Brasil gesticht en door zijn stuwende kracht en zijn enthousiasme verrichtte hij wonderen. Er stond letterlijk niets, hoogstens enkele woningen, doch thans ziet men er een kerk, welk eals een der fraaiste van de Antillen aangemerkt mag worden en een gloednieuwe school. Dit alles is de pastoor niet zo maar in de schoot geworpen, hij heeft er hard, heel hard voor moeten werken. Door velen op ons eiland wordt hij dan ook de bouwpastoor genoemd. De parochianen weet hij bovendien te boeien en te interesseren voor het werk in de parochie en het is mede hierdoor, dat Brasil groeit en bloeit.

De heer Kok, schoolopziener, sprak ten slotte nog enige hartelijke woorden en zei, dat het geen gewoonte was presentjes te geven, doch dat hij voor deze school toch wel een uitzondering wilde maken. Hij overhandigde hierop aan het hoofd der school, de heer J. Hoes, een 6-tal boeken, bedoeld als een begin van een schoolbibliotheek. Spreker meende, dat in dit centrum van opleiding van de jeugd een kleine bibliotheek wel nodig was en wenste de pastoor, het hoofd van de school en de leerkrachten van harte geluk met deze nieuwe aanwinst. Men was hier vroeger begonnen met een schooltje van 4 klassen met de bedoeling het kind in algemene zin te vormen, maar thans heeft men een volledige school. De heer Kok gaf enige cijfers en vertelde o.m. dat er in 1940 in totaal 3000 kinderen de 11 katholieke scholen bezochten, doch dat dit aantal zich in 1955 had uitgebreid tot 13.137 op 34 scholen, dat e rin 1940 een 100-tal leerkrachten waren, maar in 1955 was dit aantal ruim 300. Mogelijk zal in de toekomst nog een school worden gebouwd op Ajo, teneinde de scholen te Sta. Cruz te verlichten, doch dit zal dan waarschijnlijk de laatste zijn.

Spreker wenste speciaal de heer Hoes geluk, daar deze geheel zijn ziel in zijn werk had gelgd. Volgens de statistieken zou de bevolking van Aruba bestaan uit 47 % minderjarigen, een uitzonderlijk hoog percentage. Het ligt voor de hand, dat dit hoge eisen stelt aan onderwijszaken.

Aartsbisschop van Rio wil krotwoningen opruimen

Rio de Janeiro. — Mgr. Elder Camara, aartsbisschop van Rio de Janeiro, heeft het parlement een crediet van 50 millioen dollar verzocht voor het vervangen van de „favellas", de armoedige hutten tegen de heuvels der stad, waarin duizenden arme mensen wonen, door betere behuizing. De actie voor het opruimen der favella wordt aangeduid als de „kruistocht van Sint Sebastiaan".

Buenos Aires. — In het berggebied van Andalgala, ten Noorden van Buenos Aires, is een autobus in een ravijn gestort. Het resultaat was zes doden en 15 ernstig gewonden.

Candidaten voor carnavals koningin

Oranjestad. - Van het Carnavals Comité ontvingen wij bericht, dat zich de volgende candidaten hebben opgegeven voor de titel Carnavals Koningin Aruba 1956: Lilian Arends van de Tivoli Club, Carmen Blanquesette van de Rio Club, Maricel Cardoze van de firma Neme, Regina Does van de firma Mario S. Arends, Ada Garcia van de Commandeursbaai Club, Iris Gomez van de Club Sevillana, Aura Leonardo van de Douane Sport Vereniging, Geraldine Oduber van Club Caribe, Ana Maria Rasmijn van de Golden Rock Club, Isabel Rogas van Club Watapana en Olga Tromp van de Social Club.

De verkiezing van de koningin zal zaterdagavond in het Wilhelmina Stadion plaats vinden door een jury, bestaande uit leden van het Corps Consulair. Vermoedelijk zullen ook nog officieren van de „State of Maine" aan de jury worden toegevoegd.

De carnavalsoptocht zondagmiddag vertrekt vanaf het kantoor DOW precies om 15.00 uur, dus men zal om uiterlijk 14.00 uur aanwezig moeten zijn om de jury in de gelegenheid te stellen de verschillende groepen te beoordelen.

Touristen visa voor Peru

Oranjestad. - Van de Consul van Peru, de heer L. A. C. Laclé (Ethy), ontvingen wij bericht, dat de procedure voor het verkrijgen van een toeristenvisum voor Peru belangrijk vereenvoudigd is. Met een geldig paspoort, gezondheidsverklaring en een vertrekpas, kan men het visum bij de consul bekomen en kan men 2 weken in Peru verblijven.

Pater MALTHA houdt lijdens-meditaties voor de K.R.O.

De lijdensmeditaties voor de Kath. Radio Omroep in Nederland worden dit jaar gehouden door pater mag. A. H. Maltha O.P. van het Albertinum te Nijmegen. De uitzendingen geschieden uit de St. Barbara-kapel in de studentenkerk te Delft.

Aruba bereidt „State of Maine" hartelijk welkom

Geanimeerde receptie bij Amerikaanse consul

Oranjestad. - Omstreeks half tien gistermorgen loodste de heer Tjon Ajong de 7000 ton metende ‚State of Maine" op keurige wijze de haven van Oranjestad binnen en een kwartier later lag het schip gemeerd. Weldra hadden de officiële bezoeken over en weer plaats en de eerste contacten waren gelegd. Het vroegere hospitaalschip „Comfort", thans de „State of Maine", werd in 1943 te Los Angeles te water gelaten, na de oorlog enige jaren opgelegd, doch in september 1953 geheel omgebouwd overgedragen aan de Maine Maritime Academy.

De ontvangst van de pers aan boord was allerhartelijkst en spoedig gingen vraag en antwoord aan de lopende band. Capt. George L. Roscoe, Public Relation Officer A. Edward Langlois en Admiraal W. W. Warlick waren het aan te zien, dat zij met trots de vragen beantwoordden. Een 3-jarige opleiding van de cadetten maken hen tot volwaardige koopvaardij-officieren en reserve marine-officieren. Een jaarlijkse zeereis van 2 maanden onderbreekt de opleiding aan de academie. De cadetten leren op school van navigatie tot korfballen, van technische bijzonderheden tot tennissen. Men tracht op de jaarlijkse reizen zoveel mogelijk verschillende plaatsen aan te doen. Deze reis werd als volgt uitgestippeld, vanaf Castine in Maine naar Tampa, Fla., Vera Cruz Mexico, Georgetown Br. Guiana, Port au Prince Haiti, Aruba, Bridgetown Barbados, St. Thomas, Mayaguez Puerto Rico. Jacksonville Fla,, New York, Portland naar Castine. Op 14 januari is men vertrokken, op 13 maart hoopt men terug te zijn. Met deze reis heeft men dan 37 zee- en 36 havendagen achter de rug en een afstand van 8020 mijl afgelegd.

Aan boord bevindt zich ook een dansorkest, gevormd door de cadetten. De leider van de 5 man sterke band is de cadet Robert Marrell, doch men kan ook een band van 8 man vormen en dan is er nog de militaire band. De laatste is nog in training en kan nog niet naar buiten optreden.

Verder heeft men een kleine expositie ingericht van de producten van Maine. Het is slechts een begin en men vindt er de excellente Maine-sardines, aardappelen, kinderschoentjes, tafelkleden, dekens en verschillende blikwaren. Er zijn wat pamfletten en men hoopt dat er enkele handelaren het schip zullen bezoeken om kennis te maken met Maine's producten. (Wij hoorden gisteravond dat inderdaad hedenmorgen om 10 uur enkele handelaren het schip zouden bezoeken. Red.).

De ‚State of Maine" heeft 198 cadetten en 45 officieren aan boord. De officieren zijn leraren en de cadetten doen al het werk van een gewone bemanning, wat dit ook moge zijn.

Nadat ten Gezaghebbershuize de officieren van de „State of Maine" ontvangen waren, had er om 20.30 uur een receptie plaats ten huize van de Amerikaanse consul en mevr. Moreland. Het was er bijzonder druk en wij zagen er behalve de officieren en cadetten van het bezoekende schip, tal van autoriteiten van ons eiland, w.o. de Gezaghebber, gedeputeerden, Lago-directieleden en vele anderen.

Daar er ook vele dames aanwezig waren en het scheepsorkest de instrumenten had meegenomen, hoorde men spoedig de vrolijke tonen van de muziek hetgeen de aanwezigen tot dansen noodde. Daar dansen een deel van de opleiding is, lieten de cadetten zich niet onbetuigd. De stemming was er opperbest en nogmaals moesten wy van de kapitein en de officieren horen, dat men het buitengewoon apprecieerde, dat hier zoveel voor de mannen van de „State of Maine" gedaan werd.

Het was er zo gezellig, dat de receptie langer duurde dan was voorgenomen, zodat men later in de Tivoli Club aankwam. Dit was echter geen bezwaar, want men ontmoette ook daar een vrolijke stemming en tot laat in de nacht werd er gedanst.

American Life Insurance Co. kwam tot overeenstemming

Oranjestad. - Gistermorgen ontmoetten wij in he tStrand Hotel de directeur van de American Life Insurance Company, de heer H. H. Hugo Fries en de agent voor Aruba, de heer Bob Steele. Het was de heer Fries een groot genoegen mede te delen, dat 1 minuut na middernacht op donderdag 9 februari met de Lago-werkers was overeengekomen de Group Life Insurance aan te nemen, ondanks het feit dat slechts 1500 personen hadden ingeschreven. Dit is slechts 30 % van het totaal aantal employé's, doch men hoopt spoedig tot 90 % te kunnen komen, zoals dit bijna overal op het westelijk halfrond het geval is.

De S.P.A.C. is reeds twee jaar geleden begonnen met dit soort verzekering, waarvoor slechts een lage premie verschuldigd is en welke tot grote tevredenheid van de verzekerden werkt.

Volledigheidshalve verwijzen wij nog naar de advertentie elders in dit blad. Wij wensen de American Life Insurance Company op Aruba gaarne veel succes.

Hadden dorst

Willemstad. — Gisteren werd assistentie verleend in de Tropical Bar. Het bleek dat vier dronken zeelui rustig zaten te drinken terwijl het schip op het punt stond te vertrekken. De marconist die door de kapitein was gestuurd, maande hen aan om op te schieten. Maar de heren bestelden nog een rondje. De marconist werd kwaad veegde de glazen met rum van de tafel af en wilde niet betalen. De politie maande hem aan de schade toch maar te betalen om moeilijkheden te voorkomen. Wat hij dan ook deed.

De heer Gorter naar Suriname vertrokken

Utrecht. — De directeur van de Leidse textielindustrie Van Wijk en Co., de heer J. N. Gorter, is benoemd tot adviseur der Herstelbank. Hij is inmiddels naar Suriname vertrokken

KLM-gezagvoerder Scholtmeyer overleden

Heemstede. — In de leeftijd van 51 jaar overleed na langdurige ziekte de K.L.M.-gezagvoerder H. J. Scholtmeijer. Hij was 25 jaar in dienst bij de K.L.M. Hij was drager van de zilveren vliegerpenning voor 1.500 vlieguren.

Eisenhower weet in maart of hij zich herkiesbaar stelt

Washington. — President Eisenhower heeft op zijn wekelijkse persconferentie gezegd omstreeks 1 maart a.s. voldoende gegevens tot zijn beschikking te hebben om te beslissen, of hij al dan niet zich herkiesbaar zal stellen.

Verder zei Eisenhower, dat de Verenigde Staten en andere landen op het ogenblik beschikken over middelen om elkaar volkomen te vernietigen met atoom-projectielen, die niet voor de volle 100 % zekerheid kunnen worden onderschept.

Ten aanzien van het midden-Oosten zei Eisenhower, dat hij alles zal doen, wat hij volgens de Amerikaanse constitutie kan doen, om een hervatting der vijandelijkheden tussen Israel en de Arabische landen te voorkomen.

Robert Lacoste volgt Gen. Catroux op

Parijs. — De 58-jarige socialist Robert Lacoste, thans minister van financiën en economische zaken, is benoemd tot Frans minister-president in Algerije als opvolger van generaal Catroux, die onlangs na heftige betogingen van Franse kolonisten in Algerije voor de functie bedankte.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 07.00 — 23.30 tel. 2307.
B. J. Lubbers 23.30 — 07.00 tel. 4213.
B. g. g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
10 febr. 12 u. t m zaterdag 11 febr. 12 u. C. L. H. Jonckheer, Hoogstraat 32, W'stad tel: 24060.
B g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325.

GENEESKUNDIGE DIENST
11.2 (12.30) — 13.2 (07.00): Dr Ottevanger, tel. 2599.
b.g.g. tel. 2400

WEEKENDWACHT SUFFIS.-DORP.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. Janse kunnen worden opgebeld onder no. 4511.
B.g.g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486.

Scheepsagentschap:
07.30 — 12.00, 13.00 — 18.00, 19.00 — 23.00 kantoor tel. 2458.2551.
08.00 — 08.00 E. van der Werf tel. 3101
Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098; van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 2893.

THEATER ASIENTO
GEEN VOORSTELLING.

HURACAN wint Aquino tournooi door 46-43 zege op goedspelend Lightning

Willemstad. — Gisteravond werd onder zeer grote publieke belangstelling op het veld van het Thomas College de finale van het Aquino tournooi verspeeld tussen de bekende rivalen Huracan en Lightning. Het is een zeer spannende en sportieve wedstrijd geweest en in alle quarters hebben we goed basketbal gezien. Vooral het tempo waarin verspeeld werd en ook de prachtige doelpunten aan beide zijden waren het aanzien waard. Het was duidelijk te merken dat Huracan deze avond alles op alles zou zetten om de beker te bemachtigen. Er werd zeer goed doorgegeven waarbij vooral de hechte verdediging de jongens van Lightning geen kans gaf.

De eerste quarter eindigde evenals de tweede in het voordeel van Huracan met respectievelijk 13-8 en 15-10, waardoor Lightning reeds met 10 punten achterstond. De jongens van Lightning werden door deze achterstand wakker geschud en in de derde quarter waren ze absoluut beter dan Huracan. Lightning was op zijn best in deze quarter en iedere bal die het naar voren wierp werd door de voorspelers omgezet in doelpunten. Lightning won deze set met 21-8.

Door het niet nuttig gebruiken van de tijd en slordig spel van de guards van Lightning wist Huracan echter langzaam weer in te halen. De bekende schutter van Huracan no. 10 wist iedere worp die hij toegespeeld kreeg direkt in doelpunten om te zetten en ook de vrije worpen werden door hem netjes geplaatst. Huracan won deze quarter met 10-4 en daardoor de wedstrijd met 46-43. Huracan verdient zeker een pluimpje voor de wijze waarop het alle wedstrijden heeft gewonnen.

De heer Donny Palm, de ziel van dit tournooi, reikte hierna de bekers uit aan de winnaar Huracan en de verliezer Lightning. Hij sprak enige toepasselijke woorden en bracht dank aan allen voor de medewerking. (Het is aan te bevelen voor dit soort wedstrijden in de finale referees met meer ervaring te laten fluiten.)

Individuele sabelkampioenschappen 1955

Julianadorp. — Zaterdag, 11 februari a.s. begint de voorronde om het individueel sabelkampioenschap 1955. De wedstrijden worden gehouden in de school te Julianadorp en vangen aan om 20.00 uur. De schermers, die bij de vorige kampioenswedstrijden (1954) als no. 1, 2 of 3 geëindigd zijn, behoeven niet aan de voorronde deel te nemen, doch worden als kerngroep in de finale geplaatst.

Voetbalkampioenschappen van Zuid-Amerika

Montevideo. — In het kader van het tournooi om het voetbalkampioenschap van Zuid Amerika speelde Peru tegen Chili te Montevideo. Chili won met 4-3, ruststand 2-1 voor Chili.

Nederlandse stamboekvee:

Export in 1955 verdubbeld

De uitvoer van stamboekvee uit Nederland was in 1955 bijna tweemaal zo hoog als in 1954. Het aantal uitgevoerde stamboekdieren bedroeg 22.150 tegen 1.803 in het voorgaande jaar.

Meer dan de helft (13.350 stuks) was afkomstig uit de provincie Friesland. In totaal werd naar negentien landen geëxporteerd: Italië, Duitsland en Luxemburg waren de belangrijkste afnemers.

Mexico. - Mgr. Luis Maria Martinez, de aartsbisschop en primaat van Mexico, is in de ouderdom van 77 jaar overleden. Hij was primaat sedert 1951. Hij leidde de actie tot het herstel van de kathedraal van Mexico.

Ladderwedstrijden schermen Asiento.jeugd

Eddy Waas thans weer aan de top van de ladder

Asiento. — Woensdagavond werd er door de jeugd van Asiento weer fel gestreden om een trede hoger te komen op de schermladder. Mej. I. Bunte had Mej. L. v.d. Steen uitgedaagd en deze partij werd zeer actief begonnen.

Op de voorbereiding van de aanval van Mej. v.d. Steen nam Mej. Bunte de aanval over, die aankwam (1-0). Hierna viel Mej. Bunte direkt weer aan, maar wachtte even en bij de doorzetting had Mej. v.d. Steen de punt gestrekt, welke doel trof (1-1). De overige touché's werden door Mej. Bunte weer gemaakt op voorbereidingen van Mej. v.d. Steen. Zij won deze partij met 4-1 en kwam hierdoor weer een plaats hoger, terwijl Mej. v.d. Steen met 1 trede lager genoegen moest nemen.

Hierna kwamen Mej. M. Coppoolse en E. Waas weer op de loper. E. Waas zette alles op alles om weer bovenaan te komen en het is hem dan ook gelukt ook. Men kon zien, dat deze schermers al meer tegen elkaar waren uitgekomen en er moesten dus zeer goede aanvallen opgezet worden om het doel te treffen. E. Waas was zeer snel in deze partij en door op tijd overnemen op de voorbereidingen van Mej. Coppoolse stond hij spoedig met 2-0 voor. Mej. Coppoolse deed hierna hetzelfde en plaatste ook een touché (2-1). Nog een rechtstreekse aanval van Mej. Coppoolse, die op het masker aankwam en dus ongeldig was. De reposte van E. Waas werd hierdoor geannuleerd, doch de volgende aanval weerde hij en gaf een snelle reposte die zat (3-1). Mej. Coppoolse kwam nog even fel opzetten en haalde nog een touché binnen (3-2), doch wéér op haar voorbereiding besliste E. Waas de partij met 4-2. Thans is de bovenste plaats voor E. Waas en de 2e voor Mej. Coppoolse.

De laatste partij van deze avond ging tussen Mej. G. Pistoor en Mej. L. Reitsma. Mej. Reitsma begon met een aanval, doch de wapens liepen vast; stak (1-0). Weer viel Mej. Reitsma aan, Mej. Pistoor kwam het eerst los en doch stopte even en vóór haar hervatting zat de reposte van Mej. Pistoor (2-0). Ook haar volgende reposte was raak (3-0). Dit liet Mej. Reitsma niet op zich zitten en op het naar voren komen van Mej. Pistoor nam zij ijzer en stak (3-1). Hierna begonnen beiden gelijktijdig met een aanval, maar Mej. Reitsma viel uit (3-2). Op de volgende aanval kwam geen reposte van Mej. Pistoor zodat de remise nog telde (3-3). Nu de stand gelijk was werden beiden nog feller en enige keren kwamen de treffers niet goed aan. Tenslotte werd deze partij na het vastlopen van de ijzers gewonnen door Mej. Pistoor met de eerste steek na het loskomen (4-3).

Na deze partijen is de stand van de ladder:

1. E. Waas.
2. M. Coppoolse
3. I. Bunte
4. L. v.d. Steen
5. H. Pietersz
6. G. Pistoor
7. L. Reitsma.

De strijd tegen het communisme in Cuba

Havana. - Op voordracht van het bureau ter onderdrukking van sommunistische werkzaamheden heeft het Cubaanse ministerie van arbeid het ontslag gevolen van twee employé's bij de telefoonmaatschappij op Cuba, die volgens het ministerie strijdvaardige communisten zouden zijn. Bij de wet is het communisten verboden functies te bekleden bij bedrijven van openbaar nut.

Spaanse schrijfster wint Simon Bolivar-prijs

Madrid. — Op het internationale poezie-concours, dat te Siena (Italië) is uitgeschreven om de „Simon-Bolivar-prijs" voor een in 1954 uitgegeven boek in de Italiaanse, Franse, Spaanse of Portugese taal, heeft de Spaanse schrijfster Carmen Conde deze onderscheiding gekregen door haar boek „Vivientes de los Siglos", uitgegeven bij „Los Poetas" te Madrid.

Het Egyptische kabinet heeft zijn goedkeuring gehecht aan een wet tot oprichting van een Egyptisch persbureau, dat "Persbureau voor het Midden-Oosten" zal worden genoemd.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.00 p.m. Voor de Groteren. 5.15 Aperitief. 5.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten. 6.00 Boletin di noticia. 6.10 Noticianan di eilandelijke leeszaal. 6.30 Nieuwsbulletin. 6.45 En nu.. vertelt tante Aukje. 7.00 The voice of the Windward Islands. 7.30 Wat de handel biedt. 8.30 Een gevarieerd programma met Hersengymnastiek. 9.25 Radio Nederland wereldomroep. 10.25 Nieuws in het kort. 10.30 Sluiting.

RADIO HOYER

16.30 Merengues en Cha-cha-chá. 17.00 Tea at five. 17.30 A.P. nieuws in het Ned. 17.40 Met Duitse musici. 18.15 Musica Norte Americano. 18.30 Felicitación di Cumpleaños. 19.00 Sportnieuws. 19.30 Hoorspel „Un Amor Frente al destino". 20.00 Gevarieerde muziek. 20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer". 20.45 Gevarieerd programma. 21.00 Sterren v.h. filmdoel. 21.15 Hollandse liflafjes. 21.30 Armchairmusic. 22.00 sluiting.

RADIO CARIBE

5.00 p.m. Complaciendo Peticiones. 5.50 Noticias — Spanish. 6.00 Serenade. 6.30 Dutch program. 6.50 Er was eens.... 7.00 Avond Concert. Symphony No. 7 in A. Opus 92, — Beethoven. Third and Fourth movements. NBC Symphony Orchestra. 7.30 Fiesta Musical. 8.30 "THE HAUNTING HOUR", Mystery program entitled, The Case of the Lonesome Corpse. 9.00 News Bulletin — English. 9.10 Music of the Masters. Serenade for Orchestra, in D Major, K. 203, by Mozart. The New Symphony Orchestra of Londen. 0.45 Friday Night on Tract, Dramatic play by Eddy Wilkinson. 10.00 Platter Parade. 10.30 Prelude to Slumber. 11.00 Closing.

VOZ DI ARUBA

16.00 opening. 16.05 Programma-overzicht. 16.10 Verzoekplaten. 17.00 Kindertuurtje (Engels) 18.30 Programma van tango's. 19.00 Hollandse plaatjes. 19.15 Nieuws (Ned.) 19.30 Eng. en Amerik. muziek. 20.00 (Nieuws (Engels). 20.15 Verzoekplaten (Engels). 21.00 American Legion. 21.30 Speciaal programma (Eng.) 22.30 Klassiek programma. 22.30 Sluiting.

RADIO KELKBOOM

5.30 Opening. 5.33 La hora del Bolero. 6.00 Musica. 6.15 Cumpleaños feliz. 6.30 Dinermuziek. 7.00 Noticias. 7.15 Musica. 7.45 Nieuwsberichten. 8.00 Musica. 8.15 Frente al Pecado de Ayer. 8.30 Musica. 9.30 Selecciones di siman. 10.00 Fin di transmission.

AVROS

17.00 Voor de jarigen van vandaag. 17.30 Muzikaal intermezzo (Calypo's) 17.45 U vraagt de Avros draait. 18.15 Berichten geïllustreerd met muziek. 19.00 Linda's Eerste Liefde. 19.30 Cinema Luxor spreekt. 19.45 Een album van populaire melodieën. 20.00 Comité Christelijke kerken. 20.15 J. A. Gietel speelt mandoline-muziek. 20.30 Voor de jarigen hier en op de Antillen. 20.45 Nieuwsberichten. 21.00 Hindostaanse uitzending. 22.30 V & V programma. 22.40 Een gramofoonplatenprogramma. 22.55 Nieuwsberichten. 23.00 Sluiting.

Oudheidkundige vondst in Spanje

Lerioda. — Plaatselijke specialisten op het gebied van prehistorie hebben vastgesteld, dat er zich op ongeveer acht km afstand van Lerioda, in Spanje, drie voorhistorische nederzettingen hebben bevonden. Het grootste dorp ligt iets buiten de weg naar Balaguer; het tweede bevindt zich precies op de tegenwoordige straatweg en het derde en kleinste ligt ten Zuidoosten van het laatstgenoemde. In deze dorpen heeft men grof aarden vaatwerk aangetroffen, over het algemeen zonder decoratie.

Deze kern van prehistorische dorpen is een van de belangrijkste in de omgeving van Lerioda, en de bestudering er van kan volgens deskundigen beslissend zijn voor de kennis van Leriodas verre verleden.

New York. - Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week tot 3 februari 6.954.000 vaten tegen 6.607.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Aankondiging

De wnd. Substituut-Griffier van het Gerecht in Eerste Aanleg, zitti plaats Curaçao, kondigt hierbij aan, dat Pieter Martinus Tokay, wo de op Curaçao Barber 32 bij op 14 December 1955 aan de Edelacht Heer Rechter in bovengemelde Gerecht gericht request heeft verzocht te klaren, dat hij bezitter is van het stuk grond, groot 2260 M² op Seroe in het derde district op Curaçao, nader omschreven in meetbrief nu 85 van 7 Maart 1949 deel uitmakende van de gronden, vroeger be onder de naam „Bonna Vista", en voorts hem te machtigen een au tiek afschrift van het in deze te wijzen vonnis te doen overschrijven in artikel 665 van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao bedoelde ters.

Volgens vorenvermelde meetbrief no. 85 van 1949 wordt gemeld per groot 2260 M², ten Noorden, Oosten, Zuiden en Westen begrensd door overige gronden van Seroe Sjajo, en heeft als grensverzekering de tot perceel behorende rasterwerk. Op het perceel is een huis met bijgeb opgetrokken.

Curaçao, 21 December 1955.

De wnd. Substituut-Griffier va

w.g. C. A. A. NICASTIA.

Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond

AFDELING CURACAO

Oproeping tot de Algemene Vergadering (volgens artikel 8 van de Statuten) op Vrijdag 24 Februari 1956 om 20.00 uur in het Cultuurcentrum, van Walbeeckplein.

AGENDA:

1. Opening door de Voorzitter.
2. Jaarverslag van de Secretaris.
3. Jaarverslag van de Penningmeester.
4. Jaarverslag van de Penningmeester Steunfonds.
5. Verslag van de Kascommissie.
6. Behandeling van de begroting 1956.
7. Benoeming leden stembureau.
8. Bestuursverkiezing.
9. Pauze.
10. Uitslag van de gehouden Bestuursverkiezing.
11. Benoeming Kascommissie 1956.
12. Rondvraag.
13. Sluiting.

HET BESTUUR

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

18-29. Aanvankelijk kunnen Eric en Halfra het pad volgen, doch na een wijl buigt het spoor af, het bos in en het voortgaan wordt moeilijker. Stapvoets rijden zij voort, terwijl de Noorman hier en daar een twijg knakt, of een kap in een stam geeft om de krijgers, die volgen zullen, de weg te wijzen.

„Mijn waarde Halfra," vangt Eric na een kort stilzwijgen bedachtzaam aan. „De gebeurtenissen van de laatste dagen moeten wel een verwarde indruk bij U achtergelaten hebben. Het is allemaal begonnen met dat jongmens, die Gunnar, die op zulk een zonderlinge manier de rover uithing, dat ik mij door nieuwsgierigheid gedreven bij hem aansloot. Vrij onschuldig, nietwaar? Doch het geraamte in Gnuba's kerker was niet zo onschuldig en de tik die deze edelman U op het hoofd verkocht, evenmin!"

„Bij mijn zwaard, dat was een gemene streek!" snuift Halfra, eensklaps opnieuw vol gramschap. „Nu blijkt heer Gnuba evenwel zelf het slachtoffer van een overval geworden te zijn," herneemt Eric onverstoorbaar. „En terwijl men hem ontvoert, wordt alweer een tweede overval gepleegd, op een achtenswaardige edelman. Eens is er sprake van ten minste drie rovers, daarna vertoont er zich slechts één. Wat maakt gij daaruit op, Heer Halfra?"

„Ik? Ahem.... eh...." stottert de zwierige edelman, in het nauw gebracht door dit plotselinge beroep op zijn scherpzinnigheid. „Wel, het is nogal duidelijk, hehehe.... ahem.. datteh...."

„Dat er hier verschillende roverbenden druk bezig zijn, elkaar vliegjes af te vangen," beantwoordt de Noorman zijn eigen vraag.

„Wel waarachtig, het lag mij op de tong, hetzelfde op te merken," valt Halfra zonder blikken of blozen in. „En dat snode knaapje heeft zonder twijfel zijn deel gehad in de duistere bedrijvigheden."

De Noorman knikt. Het ziet er inderdaad naar uit, dat de jonge Gunnar niet zo onschuldig en onbeholpen is, als hij op het eerste gezicht leek. Wel, eens te meer een bewijs hoe vaak schijn bedriegt. Ook wat betreft Gnuba, wiens gehele voorkomen een afstotende indruk maakte, maar toch blijkbaar...."

Met een ruk houdt Eric zijn paard in, terwijl hij Halfra beduidt stilte in acht te nemen. Gespannen luistert hij.... zijn scherp gehoor heeft hem ook ditmaal niet bedrogen.

Flauw klink het gesnuif van paarden door het stille bos....

„Stijg af en volg mij," fluistert de Noorman gedempt tot zijn metgezel. „Doch wees op Uw hoede!"